

EFTERÅR 2014 · NR. 3 · ÅRGANG 16

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere

*Folkemøde
på Bornholm*

LAP

MEDLEMSBLAD

LEDER:

Når du sidder med dette nummer af LAP bladet i hånden, er efteråret ankommet med de mange farver ude i naturen, og man er så småt ved at finde vintersystemerne frem.

For LAP's medlemmer og andre psykiatribrugere er den store og glædelige nyhed nok, at Danmark endelig har underskrevet til-lægsprotokollen til handicapkonventionen. Det har så vidt vi kan se kun taget omkring 6 år, at nå så langt. Hvad betyder det så? Det betyder bl.a., at begrebet 'psykosocialt handicap' nu skal anerkendes og imple-menteres overalt i forvaltningernes tilbud til psykiatribrugere, og at den enkelte, når alle andre ankemuligheder er afprøvet, kan klage direkte til FN's handicapkomite. Så en af den kommende vinters opgaver for LAP's medlemmer bliver at holde kommuner og regioner fast på, at de er forpligtiget efter konventionen.

En anden stor ting som berører os er revisi-onen af psykiatriloven. Det foreløbige ud-kast til ny lov har vi haft i høring og givet et meget kritisk svar på. FN's handicapkomite er parallelt med, at vi forholdt os til forslag

om ny psykiatrilov, i sin 'eksamination' af Danmark nået frem, at psykiatriloven stri-der mod handicapkonventionen og derfor helt bør ophæves! Hvad udkommet af det bliver, bliver det spændende at følge, når nu Folketinget starter det nye folketingsår. Så meget kan siges, at der er meget blandede - for ikke at sige modstridende - holdninger til kravet.

LAP har traditionen tro holdt sommerlejr og på andet år også en ø-lejr, sidste er så en begyndende tradition, som - om økonomi-en holder - vil fortsætte sideløbende med sommerlejren. Vi har også været meget synlige på Brugernes Bazar, idet Steen fra forretningsudvalget holdt en af åbningsta-lerne og opnåede at blive citeret i pressen, hvilket hverken minister eller formand for Rådet for Socialt Udsatte opnåede.

Her efter sommerferien er der travlt overalt, og LAP er med både til diverse konferen-cer og som deltagere i følgegrupper og referencegrupper. Desværre er man endnu ikke nået så langt i brugerinddragelsestan-ken, at man husker at inddrage os som lige

værdige i alle arbejdsgrupper og styregrup-per. En mangel, som vi konstant vil påpege til den dag, man husker os som de eksperter i eget liv, vi nu en gang er.

Det kan ikke pointeres kraftigt nok, at bru-gerinddragelse ikke kun er eksperimenter for puljemidler, som f.eks. peer to peer for at nævne et; men er et middel til at genskabe brugernes værdighed som hele mennesker. Det kræver nok en del benarbejde at få det behandlende personale til at komme ned i øjenhøjde. At få dem til at forstå, at succesfuld behandling foregår i ligeværd og respekt.

RINGBO

I mange sammenhænge er det en fordel, at have egne erfaringer med ting som man beskæftiger sig med. Men kan det også siges at være en fordel, at Københavns kommune har valgt at lade en tidligere voldsmand sor-tere i hvilke voldelige overfald, der anmeldes og hvilke anmeldelser der lægges i papirkur-ven? Det er tillige kritisabelt, at de voldelige overfald skal gå ud over personalet, førend der typisk foretages anmeldelse.

MEDLEMSBLADET LAP:

Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere

ADRESSE:

Medlemsbladet LAP | Store Glasvej 49
5000 Odense C | tlf: 66 19 45 11

ANSVARSHAVENDE OVERFOR PRESSELOVEN:

Hanne Wiingaard | Tlf. 2163 7314

KORREKTUR:

Karl Bach Jensen

TRYK:

npc-grafikom | Næstved

LAYOUT:

npc-grafikom | Næstved

TEKNISK ANSVARLIG:

Hanne Wiingaard

OPLAG:

2.500 eksemplarer

INDLÆGBEDESINDSENDT

TIL LAP PR. E-MAIL:

lap@lap.dk. Deadline til næstenr. er: 1. novem-ber 2014. Alle indlæg, der optages til bladet, bliver også lagt ud på LAP's hjemmeside. www.lap.dk

Det har bl.a. betydet, at et uagtsomt manddrab aldrig har været udsat for politiets efterforskning. Beboerne tilbydes ikke systematisk debriefing efter overfald - debriefing foregår kun i det omfang, personalet, der taler med beboeren efter overfaldet, har kompetencen til det. I øvrigt er 80 % af personalet skiftet ud efter 2008. Og der anvendes i dag flere resurser på administration end tidligere, ligesom en del aktiviteter er blevet skrinlagt. Vi kan håbe på, at det øgede samarbejde og samspil med Region Hovedstadens psykiatri betyder, at den meget begrænsede adgang til psykiatrisk behandling på Ringbo ændres, og at man ligesom andre borgere i det danske samfund bliver tilgodeset med en psykiater, hvor der er resonans, og ikke tvunget til at lade sig behandle af en psykiater, man ikke har kemi med.

BO STEEN JENSEN, STEEN MOESTRUP
OG HANNE WIINGAARD

Leder.....	2
Min kamp med systemet!!!	4
LAP sommerlejr 2014	6
Ny struktur.....	8
Psykiatribrugere har mulighed for indflydelse på værested i Århus	10
Foredrag med Niels Malmros.....	11
Støttegruppen for refugium vokser hurtigt. Du kan nå at komme med endnu!.....	12
Refugium, er det noget for dig?.....	12
Dansk psykiatri kriminaliserer egne patienter. Er du en af dem?	14
LAP er vært for Europæisk Konference	16
Folkefesten på Bornholm – en stor oplevelse	17
Kendisernes Folkemøde på Bornholm.....	18
Konference om arbejdsmarkedet for de sindslidende.....	18
Bog anmeldelse: Hans-Jørgen Vestergaard: 'Subtotal'.....	20
Mindeord over Birgitte Kongsofot	20
Lydbog: Mani og depression	21
Brev til Kirsten	22
Bog anmeldelse: Pårørende til psykisk sårbare	23
Ventetider i psykiatrien.....	24
Bog anmeldelse: Knockout	27
Er du mand og har du psykiske problemer, selvmordstanker eller fungerer blot ikke? ..	27
Flere skal fortælle om bivirkninger ved deres medicin.....	28
Recovery Netværket	29
Om foredraget: Mit liv med borderline.....	30
Brugernes Bazar i Odense.....	32
Brugerbazar : Personlig beretning	33
Gallo Show i Aarhus	34
At være besøgsven gør en forskel	35
Opråb til vennerne	37
Nye rettigheder	37
Krogs krog.....	38
Kollektive medlemmer	39
Kommunale grundforeninger.....	39
Krogs krog, fortsat.....	Bagsiden

**ARBEJDSGRUPPE FOR
DETTE BLADER:**

Hanne Wiingaard, Inger-Liss Christoffersen,
Tom Jul Pedersen og Erik Thomsen.

FORSIDEFOTO:

Tom Jul Pedersen.

Navngivne indlæg udtrykker ikke
nødvendigtvis LAP's holdninger.

LAP
MEDLEMSBLAD

Min kamp MED SYSTEMET!!!

AF: METTE LOUISE FINDINGE

I sommeren 2011 blev jeg indlagt på psykiatrisk afdeling i Aalborg. Efter en indlæggelse på 7 uger fandt man frem til, at jeg ikke havde nogle psykiatriske diagnoser, men en del vanskeligheder. Man anbefalede et socialpædagogisk tilbud, men der blev ikke lyttet, og derfor kom jeg i en plejefamilie. Det første stykke tid gik godt, fordi jeg byggede en facade op, men efter 10 måneder skar jeg så dybt, at det skulle limes.

Jeg blev efter et år i denne plejefamilie flyttet til en ny. Jeg skar stadig i mig selv, min plejemor fik lim med hjem af lægen. Jeg mener at flere sår, der skulle have været syet, blot blev limet.

Jeg var tit indlagt, fordi jeg havde det så dårligt. Jeg blev henvist til Selvmordsforbyggelsescentret, hvor det blev et meget langt forløb - læangere end det egentlig var meningen, da kommunerne ikke var hurtige nok om at finde et nyt tilbud. Under forløbet var jeg ved at havne i en

spiseforstyrrelse, og jeg tabte mig 15 kg. Det endte med en tvangsindlæggelse med politi og det hele, fordi jeg havde taget en køkkenkniv og var parat til at gøre en ende på det hele. Under indlæggelsen prøvede jeg også at kvæle mig selv. Døren blev tit låst for at jeg ikke skulle stikke af, men en dag lykkedes det mig at nå to etager ned og hele vejen udenfor, før jeg blev fanget igen. Jeg blev faktisk også fastholdt en enkelt gang og fik "tvunget" mad i mig - det var så ubehageligt.

Jeg blev flyttet fra døgn, til dag, til døgn og tilbage på dagafdeling, for så at blive udskrevet.

Det var en meget hård indlæggelse, men hvor var jeg glad for min socialrådgiver. Hvis ikke han havde været der, havde det været endnu værre. Jeg var forresten kommet på noget antipsykotisk medicin. Efter indlæggelsen blev det hurtigt det samme igen og skolengik heller ikke godt. Jeg begyndte at slå min plejefar, så han fik

store blå mærker - jeg kunne ikke længere kende mig selv. Jeg besøgte Psykiatrisk Skadestue endnu engang, fordi jeg var hoppet ud foran en bil. Jeg blev bare sendt hjem igen, mærkeligt nok. Da vi kørte derfra holdte min plejemor ind til siden, fordi hun skulle snakke i mobil, jeg løb ned mod den store vej, kun med en tanke i hovedet. Igen endte det med en tvangsindlæggelse med politi.

Da jeg blev udskrevet skulle jeg i skole igen, men jeg var bange for at miste kontrollen over mig selv, derfor var det rigtig svært. Det endte med, at jeg blev slæbt ud i bilen, døren blev låst, jeg blev slæbt ud igen og ind på skolen. For at det ikke skal være løgn, ansatte kommunen endda en pædagog til at sørge for, at jeg kom i skole hver dag! Uha! Jeg blev mobbet af de andre plejebørn og sagde til min sagsbehandler, at jeg gerne ville hjem. Det måtte jeg ikke, på trods af at hun faktisk havde givet mig et løfte. Hun endte med at give en forklaring

på hvorfor, og den lød på, at min mor havde underskrevet en erklæring på, at hun havde afgivet forældremyndigheden over mig (hvilket slet ikke var rigtigt). Jeg var magtesløs og planlagde at hoppe ud fra første etage, for at få folk til at vågne op. (De ville jo hverken lytte til psykologer, psykiater, min mor eller mig - når vi gang på gang sagde, at jeg skulle have et socialpædagogisk tilbud). Min sagsbehandler havde faktisk udtalt, at de på psykiatrisk afdeling ikke havde forstand på det, men bare sagde noget fordi de skulle. Selv en bisidder fra Børnenes Vilkår havde været med ind over, og alligevel befandt jeg mig stadig i en plejefamilie. Jeg prøvede på at hoppe ud fra første etage, men det blev stoppet. Da jeg gik og ventede på igen at kunne gøre forsøget, kom min sagsbehandler og andre ud og sagde, at jeg skulle flytte på opholdsstedet Tuen. Jeg blev så glad, men der skulle åbenbart gå et stykke tid, det var en hård tid, for jeg kunne mærke at mine plejeforældre tog afstand fra mig.

Min sagsbehandler havde sagt at hun ikke troede, at det ville hjælpe mig at flytte derud, men de var jo nødt til at prøve - jeg selv mener at de var nødt til det pga. min mors klagebrev. Da jeg flyttede på Tuen var jeg en del gange hos lægen for at blive syet. Har oplevet flere læger, der ikke ville bedøve mig; faktisk har en læge også udtalt, at jeg bare ville have opmærksomhed, for ikke at nævne at de personer, der var med mig, rigtig fik noget for deres skattepenge. Jeg fik ny psykiater og blev skiftet over på noget andet medicin, da de symptomer jeg beskrev, faktisk var mange af dem, der var nævnt som bivirkninger ved det medicin, jeg tidligere havde fået. Så er det da klart, at det ikke hjalp, at jeg bare var blevet sat op i dosis, da jeg tidligere havde klaget over virkningen af medicinen - det forstærkede jo bare mange symptomer - eller bivirkninger.

Nu (3 år efter min første indlæggelse) er jeg hårdt ramt af en personlighedsfor-

styrrelse, der siger sparto, som jeg måske allerede var ved at udvikle, da jeg var indlagt 1. gang - jeg ved det ikke - men jeg synes det tydeligt viser, at jeg ikke har fået den hjælp, jeg har haft brug for!

Jeg har affundet mig med at jeg aldrig bliver rask, men hold op hvor har opholdsstedet Tuen allerede gjort så meget godt for mig! Jeg har ikke "cuttet" i over 1/2 år, jeg får nu lov til at være sammen med veninder, jeg tidligere havde forbud mod at se. Jeg går i skole frivilligt! Og ja, jeg har fået styrken til at skrive dette og meget mere, som skal med i en bog af psykolog Steen Hillings. Jeg har faktisk også præsteret at holde et foredrag, og der er flere i sigte! Siger det ikke lidt om, at et opholdssted ville have været det rette for mig, allerede fra starten af?

Jeg kommer gerne ud og holder foredrag - hvis du vil i kontakt med mig, kan det ske via mail på mettelouise@me.com.

LAP SOMMERLEJR 2014

SAX (MIKHAEL SAXTORPH)

Så er det tid til sommerlejr igen. Min gode ven Keld fra Den Gule Dør (DGD er et aktivitetscenter i Køge) kommer og henter mig lidt efter frokost. Han har været så flink at arrangere rejsen til Middelfart og retur for os begge, så "den gamle" ikke skal have bøvl med det. Det er bare super for mig. Hans mor har givet os et lift til Ringsted station. Mens vi venter på toget, falder noget af denne fantastiske sommers sparsomme regn. Ugen igennem har det på DMI set ud til en del regn i den lille uge, sommerlejren varer, men nu ser det ud til, der kun kommer nogle få dråber i ugens løb.

I toget, der er godt fyldt, er vores pladser "lånt" af et par håbefulde, nydelige kvinder fra Sweitz. Nådeløst jager vi dem væk og indtager vores

pladser. Til stor glæde for mig er det Vibeke fra LAP København, der sidder på sædet ved siden af mig. Og da ingen af os hører til den tavse type, går snakken fra Ringsted til Middelfart, så den tur er hurtigt overstået. Fra Middelfart bliver vi stille og roligt kørt til Brenderup Højskole af en dygtig kvindelig chauffør.

Jeg var med på sommerlejr for første gang sidste år. Brenderup Højskole er et glædeligt gensyn. Udlevering af værelser og nøgler virkede bedre i år, end jeg husker det fra sidste år. Værelserne er gamle, men rene og pæne. Badeværelse og toilet findes på gangen og virker udmærket, når man ikke kan have sit eget. Jeg synes det er OK.

Dagens gang på højskolen er ret regelmæssig. Måltiderne ligger på faste tidspunkter. Især ved aftensmaden bør man komme til tiden. Køkkenlederen præsenterer dagens menu og siger værsgo. Hvis man er uheldig at komme midt i præsentationen, kan man godt risikere at få en mild skideballe af den lidt barske, men – tror jeg – under overfladen også kærlige kvinde. Maden er god, sund og rigelig. Kaffe er til rådighed døgnet rundt. Sengene er gode. Højskolen ligger i en stor have / mindre park. I haven er der flere skulpturer og udsmykninger, samt bålplads, shelter og adskillige bygninger

til diverse formål. En dejlig gård, der ligger mellem tre længer, giver en god opholdsplads udendørs. Men ikke mindst rummer parken nogle fantastiske træer.

Det ene er en tyrkisk troldhassel og det andet er en hængebøg. Begge træer er meget store og imponerende. Så der er ikke noget at sige til, at der ind i mellem er kommet folk langvejs fra ude i den store verden for at se dem. Alt i alt er det et meget fredeligt og hyggeligt sted.

Højskolen afholder diverse kurser. På de lange kurser (10 måneder) er der rigtigt mange internationale elever og det er ikke unormalt, at der er elever omkring de 20 år fra over 10 nationer samtidig. En del af disse unge mennesker hjælper også til, medens vi er på højskolen. Og man skal lede længe efter så venlige og imødekommende unge mennesker.

De fleste dage havde LAP arrangeret forskellige aktiviteter i form af udflugter, foredrag, motion / meditation, hygge omkring bålet mv. I år har vi således hørt forstander Ole fortælle om højskolen og sunget med ham. Vi har besøgt "Det Psykiatriske Museum" i Middelfart. Vi har haft foredrag med Kirsten Kallesø. Vi har selv fået lov til optræde - altså dem som havde lyst. Vi har været på tur i "Den Romantiske Have" på godset Sanderumgaard. Vi har været på tur til Odense.

For mig gjorde besøget på "Det Psykiatriske Museum" og foredraget med Kirsten Kallesø størst indtryk. Så dem vil jeg gerne beskrive lidt nærmere.

"Det Psykiatriske Museum" i Middelfart

Jeg har ikke tidligere besøgt et psykiatrisk museum, så det var med en vis spænding, jeg nærmede mig museet. Vi var en busfuld (ca. 50) med på turen, og da der kun var plads til ca.

halvdelen på museet, blev vi lukket ind i hold på ca. 25 ad gangen. Mens det ene hold var på museum, talte det andet hold med socialdemokratiets psykiatriordfører Karen Klint.

Vivar som sagt ca. 25 inde at høre på omviseren, en tidligere plejer på stedet ved navn Gert. Der er stadig psykiatrisk hospital på området, men afdelingen er flyttet til nye lokaler, og de gamle er blevet museum. Gert var en mand, som man kunne mærke havde gået op i sit arbejde, og havde meget empati. Jeg er sikker på, han havde været en god plejer. Han fortalte, at de lidt tilbage i tiden godt – nogle dage – kunne være kun 3 ”personaler” til at passe ca. 45 patienter. Disse dage var det om at være ekstra opmærksom, så optræk til psykoser eller uro ikke spredte sig, men blev ”taget” i opløbet. Gert sagde, at når man kendte sine patienter, kunne man på et tidligt stadium se, om der var noget under optræk og gribe ind, før det gav for meget uro og problemer. Måden de greb ind på var som regel med medicin.

Jeg havde lejlighed til at tale med Gert på tomandshånd, og jeg kunne forstå, at de det meste af den tid, Gert havde været plejer, havde haft en rigtig god overlæge. Han fortalte bl.a. at overlægen en fredag op til en weekend havde været forbi og set, at der kun var meget få plejere, og spurgte, hvordan det så var i weekenden. Da han fik at vide, at det ikke var bedre, at de havde haft kontakt med oversygeplejersken, og de ikke kunne få ekstra hjælp, sagde overlægen, at så ville han selv komme og hjælpe til som plejer. Men da han ikke kendte deres arbejde i

*Denne sommerlejr
var nærmest den
rene idyl!*

detaljer, gjorde han det klart, at det var Gert der skulle lede arbejdet, og overlægen blot skulle gøre det, han blev sat til. Det svarer ikke helt til billedet af de psykiatriske overlæger, jeg har mødt, men det er godt at vide, at de findes!

Selve museet viste eksempler på stuer og forskellige former for behandlingsrum. For tiden er der en temaudstilling, hvor man kan høre stemmer, og høre tidligere patienter fortælle om, hvordan de havde det med at høre stemmer. Visse steder blev der også udløst nogle hjerteskrærende skrig, når man kom ind i et rum.

Foredrag mv. med Kirsten Kallesø

Sidste år holdt Kirsten Kallesø foredrag om sin tid som patient i psykiatrien. I år

drejede sig om det at holde et oplæg eller et foredrag, og hvad man kan overveje i den forbindelse. Kirsten er utroligt nærværende, når hun taler til en forsamling, og bl.a. derfor synes jeg, hun er spændende at høre, uanset emne. Formålet med dette oplæg var at give os en viden, som ville gøre flere af os i stand til at stille sig op og fortælle, hvad vi har på hjerte. For at det ikke skulle blive teori og lytten alt sammen, blev vi opfordret til bidrage med indlæg i form af et digt, en lille tale, eller hvad vi nu ellers kunne finde på. Vores medvirken - ”Scenen er din” - skulle være om aftenen mellem 19 og 21, hvor Kirstens indlæg var om eftermiddagen, så vi havde lidt tid til at forberede os.

Det blev en rigtig god aften, hvor det først så ud til, at vi ”kun” ville få ca. 5 kvarters optræden, men som aftenen gik, fik flere mod på udfordringen, så begge timer blev udfyldt med beretninger fra eget liv, musik og sang. Lisbeth havde omskrevet ”Der er et hul midt i spanen” til ”Der er et hul midt i hovedet”, og sang den sammen med Gert til stor morskab for os andre. Endnu en god dag.

Til slut vil jeg blot sige, at det var en utroligt rolig og harmonisk sommerlejr i år. Med rigtigt mange søde mennesker, som hjalp og behandlede hinanden rigtigt godt. Der blev uddelt mange knus!

INDLÆG

NY STRUKTUR

SAX (MIKHAEL SAXTORPH)

På landsmødet var jeg så letsindig at sige, at jeg godt ville medvirke til at formidle den ny struktur på en forståelig måde.

Det var oprindelig min mening, at organisationsudvalget skulle have lejlighed til at kommentere dette indlæg for det blev offentliggjort. Men jeg har nu besluttet, at det ikke skal kommenteres af andre på forhånd.

Jeg er blevet inviteret til at deltage i organisationsudvalget, men har besluttet at afslå, da jeg ikke har det fornødne overskud. Jeg takker for tilbuddet.

Som det kan forstås af disse indledende bemærkninger, står dette indlæg derfor udelukkende for min egen regning. Det er udelukkende min egen mening, holdning og opfattelse, indlægget dækker. Før jeg skrev dette, har jeg både haft lejlighed til at tale med forskellige medlemmer af organisationsudvalget og enkelte medlemmer af landsledelsen. Undervejs er mine holdninger nuanceret en smule, men i det store og hele er mine synspunkter de samme, som jeg havde på landsmødet.

For det første synes jeg, at organisationsudvalgets forslag i det store og hele er udmærket.

Der er imidlertid et overordnet problem: Man kalder ikke en spade for en spade, men bruger mange omskrivninger.

Pas på !! Nu kommer jeg til at bruge et ord, som rigtig mange har det svært med. Et "farligt" ord.

Ordet er MAGT!

Ny som gammel struktur i LAP, i en virksomhed, i kommunalbestyrelsen og i Folketinget handler om magt. Og når man laver om på strukturen, laver man om på magten og især magtfordelingen.

Så hvis vi i LAP laver om på strukturen, vil der være nogle, som får mere magt, og nogle som må afgive magt. Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er et spørgsmål om de enkeltpersoner, der i dag har ledelsesposter i LAP. Så der ingen som behøver føle sig truffet. Skulle nogle alligevel gøre det, er det så at sige deres eget problem.

I det danske demokrati har man lavet en tre-delning af magten:

- Den lovgivende magt (Folketinget)
- Den udøvende magt (kommunalbestyrelser og embedsmænd i forvaltningen mv.)
- Den dømmende magt (domstolene)

Det giver ikke nødvendigvis et perfekt system, men man er f.eks. fri for, at det er politimesteren, der dømmer folk osv.

Jeg har forstået, at strukturudvalget har ladet sig inspirere af denne tre-delning af magten, idet man med forslaget om oprettelse af et præsidium i LAP ville dele magten mellem forretningsudvalget og det nye præsidium.

Jeg synes, ideen er rigtig og god, netop fordi den reelle magt, som forretningsudvalget sidder inde med, derved bliver delt.

Der er blot et stort problem. Kan det lade sig gøre i praksis. Hermed tænker jeg på, at vi også skal have kompetente personer, der kan yde en stabil indsats over længere tid til at udføre opgaverne. Så vidt jeg har forstået,

har det i de senere år været et problem at rekruttere 3 personer til forretningsudvalget. Forretningsudvalget har således i perioder kun bestået af 2 personer. Vil det så i praksis kunne lade sig gøre at besætte posterne både i forretningsudvalget og præsidiet?

Så selv om jeg synes forslaget er godt, er det vigtigt, at det også kan lade sig gøre i praksis. Hvis vi ikke kan bemande ledelsen i den nye struktur, bliver det blot et spil for galleriet. Mange medlemmer synes i forvejen, at det er besværligt at holde styr på reglerne. Og hver gang, de bliver lavet om, er der risiko for, at det giver mere forvirring end godt er.

Altså:

Hvis den nye struktur kan gennemføres i praksis, synes jeg det er godt at gennemføre forslaget. Men hvis det ikke er muligt at rekruttere de nødvendige personer, er det blot et slag i bolledejen, og ændringen vil ikke gavne nogen.

Min bekymring om det kan lade sig gøre i praksis understreges af tilstanden i landsledelsen (LL). På landsmødet stiller mange gladeligt op til LL, men glemmer at forholde sig til den efterfølgende hverdag. Resultatet er, at flere af de valgte aldrig har deltaget i et LL møde.

Jeg vil blive glad, hvis dette indlæg kan give grobund for en saglig debat, hvor vi kalder en spade for en spade og tør bruge ordet magt, når det drejer sig om magt.

PSYKIATRIBRUGERE *har mulighed for indflydelse på værested i Århus*

TOMJUL PEDERSEN.

Kragelund er et værested for sindslidende i den sydlige del af Århus. Ligesom andre steder er det personalet og i særdeleshed ledelsen, der bestemmer dagens gang på stedet. Som en slags modpol til det, har man på stedet et brugerråd. Det skal se tingene med brugernes øjne. Rådet mødes en gang om måneden sammen med stedets leder. Den 26/6 havde man det seneste møde, ud over stedets leder var 3 brugere mødt op.

Første punkt var: Hvad kan man bruge brugerne til på Kragelund? Det var et godt, stort men også følsomt punkt. Det lidt diffuse svar var, at det er fagpersonalet, der sætter rammen. Underforstået hvad brugerne kan lave. Det er ting så som at slå græs plænen, tælle op hvor mange der har været på stedet (man skal krydse sig af, når man ankommer). Arbejdskraft "light" er konklusionen.

Ingen "tunge" jobs, så som at give feedback til personalet på deres temadage.

Vi bliver i den "tunge" ende af skalaen, da det næste punkt omhandlede, hvordan

behandler personalet brugerne på stedet? Det er lige før, at jeg siger, at det spørgsmål stiller man ikke, og man svarer overhovedet ikke på det. Budene var, at personalet giver meningsfyldte fællesskaber (spiller kort, spiller musik sammen), og brugerne bliver mødt med respekt og ærlighed. Tilmed kan man få hjælp til computerverdenen, som kan være svær. En anden fordel er, at der ikke er visitation, man kan bare dumpe ind. Men der er selvfølgelig en forskel på brugere og ansatte, personalet forpligter sig til at komme og får løn for det, brugerne er langt mere frie som fuglen. Den ene part giver hjælp, den anden modtager. På stroget i Århus er vi lige, ikke på Kragelund.

Der er en slags ramme for brugerrådet, men den er holdt i ret generelle vendinger, en præcisering blev ønsket i dag af en bruger. Det, der blev italesat, var, at det er lederen, der bestemmer hvilke punkter, der skal på dagsordenen, samt hvilke spørgsmål der skal besvares. Det er til og med ham, der bestemmer om møderne skal flyttes eller ej. Den ret har alle ledere, som Martin selv udtrykker det: "jeg har bestemmelsesretten", sådan skal det også være. Ligesom han har

bestemt, at brugerne på stedet ikke kunne søge en stilling, der var slået op for en måneds tid siden.

Mødet blev holdt et andet sted, end man plejer, nemlig på Ejstrup Strand, som er en feriekoloni, der ligger tæt på stranden. En gang om året tager hele Kragelund på feriekoloni, så at sige, man rykker teltpælene op i en uges tid. Man får nye omgivelser, men ellers er alt ved det gamle. Men hvordan har det så været i år? Godt, er det korte svar, brugerne var glade for de nye omgivelser, som man gerne ser igen til næste år.

Udviklingssamtaler er noget alle medarbejdere skal til hos Martin. men hvad med Martin selv? Hvem udvikler ham? Det gør hans chef i kommunen. Men hvad med den øverste chef inden for kommunen, socialpsykiatrichefen Niels Schwartz? Det vides ikke, men dem, der kender ham, kan jo komme med deres personlige samt opbyggelige bud, ved en given lejlighed.

Kragelund har ikke deciderede brugerudviklingssamtaler, men man er altid velkommen til at tale med personalet om det emne.

FOREDRAG MED NIELS MALMROS

TOMJUL PEDERSEN.

I den seneste Niels Malmros film: 'Sorg og glæde', tager han traditionen tro udgangspunkt i sin egen tilværelse. Kort fortalt handler filmen om, da hans kone dræbte deres barn for 30 år siden. For nylig holdt han et foredrag her i Århus, hvor han fortalte om filmen, og især baggrunden. Hans kone var sindslidende, da hun blev gravid, hun fik tilmed medicin, men Malmros mente, at den kunne hun godt stoppe med, for som han sagde: "Nu har du jo mig", underforstået, at han kunne træde i stedet for den. Han var uddannet læge, den gang, men ikke psykiater, med den viden, han har nu, kan han godt se, at det var helt forkert. Den gang havde han det nogle gange på fornemmelsen, at det kunne gå galt, at hun ville skade deres barn, derfor havde han sørget for, at hendes mor skulle komme og "passe på", når han ikke var hjemme. Han havde tillid til sin svigermor, så han tjekkede det ikke. Det blev fatalt. En gang kom hun ikke, og deres barn blev dræbt. Det er den eneste "fejl", der skete, altså at han havde tillid til svigermoren, han skulle have kontrolleret, om hun nu også kom. Selv om det er et meget alvorligt emne, og meget personligt for hr. Malmros, så fortalte han om det i overraskende lystige og positive vendinger. Jeg tillader mig at konkludere, at han har fået det på afstand, samt at filmen og foredragene (dem holdt han flere af i landet) var en form for katarsis, altså mental renselsesproces.

Han er stadig væk gift med hende, det vil sikkert overraske mange. På den baggrund har han talt med hende, om han måtte lave filmen, det syntes hun var ok. Et andet moralsk problem var hendes mor, hvad ville hun sige til det? Men hun er på plejehjem, samt meget senil. Med andre ord, hvad man ikke ved har man ikke ondt af. I foredraget kom han ind på, at når hustruen var indlagt på det psykiatriske hospital ved Århus (Ris-

skov) så skulle hun sove på flersengs stuer, problemet var at en spillede musik, så hun ikke kunne sove. Derfor måtte hun tage hjem til Niels og sove om dagen. Der er sket noget siden hen, nu har ALLE fået enestuer, med eget bad og toilet.

Den røde tråd i Malmros' film er ofte den mentale smerte, man kan opleve som menneske i tilværelsen. Hans nok mest berømte film er 'Kundskabens træ' fra 1982, det er i hvert fald den, han mest taler om i de foredrag, han holder om sine film. Dem har jeg hørt en del af igennem tiden. Han bor jo også i Århus, lige som undertegnede, så det er nemt at komme til foredragene. Jeg har for øvrigt været med i en af hans film, netop kundskabens træ, min rolle var statist. Jeg tog HF eksamen på Århus Katedralskole netop i årene 1980-1982. Filmen foregår netop på den skole, 20 år tidligere, ergo var det naturligt at finde de unge mennesker på 16-19 år der. Man skal se godt efter for at få et glimt af undertegnede, det er til sidst i dansescenen.

STØTTEGRUPPEN FOR REFUGIUM VOKSER HURTIGT DU KAN NÅ AT KOMME MED ENDNU!

AF TOVHOLDER: PAUL BJERGAGER NIELSEN

Refugiums støttegruppe bedder nu: REFUGIUMS VENNER

Når du indbetaler en donation/kontingent, får du en gang om året et informationsbrev om, hvordan arbejdet går med at få oprettet et blivende refugium for de psykisk syge/sårbare i Danmark.

Nyhedsbrevet vil du modtage i februar måned. Til februar har vi netop afsluttet denne vinters pilot projekt og afholdt et refugium på ca. 2 måneder på Inspirationscenter Maribo. Som vi håber bliver ligeså vellykket som det første, som vi afholdte i december måned 2013, også på Inspirationscenter Maribo.

Dette års REFUGIUM arbejder vi på, bliver endnu bedre end det første, der var helt jomfruelig jord, som vi betragtede uden nogen erfaring at bygge vores beslutninger på, men kun have vores drømme og håb for et godt sted at være for psykisk syge/sårbare.

Når du indbetaler et beløb på REFUGIUMS VENNERs konto nr.: 3574 – 3001 8889 27 bliver du en del af grundlaget for REFUGIUM, og derfor skal vi være rigtig mange, og det hjælper du med til ved at tale med familie og venner om at indbetale et beløb til REFUGIUMS VENNER. De bliver så automatisk en del af det fælles grundlag for vores kommende REFUGIUM.

Navn og beløb bliver offentliggjort i vores blad, som du sidder med her. Og som du kan se, så er der også her i bladet et BAROMETER, som viser, hvor langt vi er nået mod vores første mål. Nemlig at nå op på 300 donationer, så vi har mulighed for at blive godkendt til, at folk, som støtter vores REFUGIUM, kan trække beløbet fra på selvangivelsen efter SKATs nærmere regler.

Vi i STØTTEGRUPPEN REFUGIUMS VENNER takker for din støtte og opbakning til vores REFUGIUM.

REFUGIUM ER DET NOGET FOR DIG?

AF: LARS KRISTENSEN

Igen i år, til december og denne gang også i januar, afholdes der refugium på Lolland i Hunseby, i InspirationsCenter Maribos bygninger.

Refugiet bliver et sted, hvor du vil kunne træde ud af din dagligdag og opleve dagene på andre måder, sammen med andre mennesker, der også gerne vil opleve at kunne træde ud af deres dagligdag. Denne vinter vil vi arbejde målrettet på at få dagligdagen til at gå på en mere forudsigelig måde, som en forudsætning for at man kan føle sig mere tryk på refugiet som gæst.

I år vil det blive sådan, at du enten kommer og starter dit ophold på refugiet mandag eller fredag og hvor alle gæster om eftermiddagen møder og hilser på hinanden og samtidig også møder refugiets værter.

Igen vil det være sådan, at du mindst skal have tre dage på refugiet, hvor du får en velkomstdag, en hel refugiedag og en afrejsedag, men ellers er antal af dage på refugiet - alene op til dig.

På refugiet vil der blive serveret morgen-, middag- og aftensmad af økologiske og sunde fødevarer. Ved måltiderne vil der endvidere være mulighed for, at du som gæst kan give en hånd med til borddækning og opvask.

Der vil på refugiet være et stillerum, hvor du kan trække dig tilbage i stilhed og i fred og ro og sammen med andre kunne meditere eller på anden måde have mulighed for blot at komme væk fra støj og folks snakken. De psykopædagogiske aktiviteter, som de fleste dage tilbydes gæsterne, bliver udbygget for de gæster, som vil være klar til den form for aktivitet.

Der vil blive rig lejlighed til at opleve en svedetur i en indiansk svedehytte, hvor du kan komme til at mærke kroppens reaktion på varme og muligvis også kunne rulle dig i sne. Der vil også blive forskellige interessante foredrag og små kursusforløb til opbyggelse af den enkelte gæst. Så vores gæster kan få noget med hjem til dagligdagen, som kan støtte den enkeltes recovery.

LAP refugiet startede sidste år og er stadigvæk på udviklingsstadiet. Hensigten er med tiden at få etableret et selvejende refugium for psykisk sårbare/syge mennesker, ligesom dem der er flere af i rundt omkring i verden.

FOR NÆRMERE INFORMATION OG TILMELDING:

Kontakt LAP's sekretariat på tlf.: 6619 4511
eller mail: lap@lap.dk

STØT LAP REFUGIUM

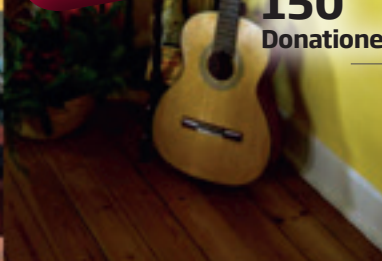
ET GODT STED AT VÆRE

300
Donationer

225
Donationer

Støt vores
Refugium
Første mål er
300 donationer

150
Donationer

75
Donationer

Vil du støtte LAP's Refugium kan du give mindst 50,- Kr.
på bankkonto Reg.nr.: 3574 Kontonr.: 3001 8889 27
www.lap.dk Tlf. 66 19 45 11 mandag - torsdag kl. 10 - 14
Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere
Spørg gerne efter et indbetalingskort

37
Donationer

DANSK PSYKIATRI KRIMINALISERER EGNE PATIENTER ER DU EN AF DEM?

AF KARL BACHJENSEN

Tidligere på året offentliggjorde Justitsministeriets Forskningsenhed en undersøgelse bestilt af Rådet for Socialt Udsatte. Ved at sammenkøre en række offentlige registre skulle undersøgelsen finde svar på en række spørgsmål, bl.a.:

- Hvad skyldes det voldsomt stigende antal psykiatriske behandlingsdomme?
- I hvor høj grad bliver folk dømt for noget de har gjort, mens de er indlagt eller på anden måde i kontakt med psykiatrien?
- Hvilke faggrupper er det, der anmelder psykiatribrugere for vold og trusler?

Undersøgelserapporten: "Udviklingen i domme til foranstaltning" kan hentes på Justitsministeriets og Rådet for Socialt Udsattes hjemmesider, og rummer bl.a. følgende konklusioner:

- Fra 1981 til 2012 er antallet af behandlings- og anbringelsesdomme om året næsten 6-doblet.
- Størstedelen af væksten skyldes en stigning i domme for 'voldsforbrydelser'
- Ca. 1/3 af væksten angår vold eller trusler mod offentligt ansatte (§ 119 i Straffeloven)

Når psykisk syge er blevet dømt for vold eller trusler mod offentligt ansatte, viser det sig at:

- Halvdelen var døgnindlagt i psykiatrien på gerningstidspunktet!
- En fjerdedel var i ambulante psykiatrisk behandling på gerningstidspunktet!
- Kun en fjerdedel var ikke i kontakt med psykiatrien på gerningstidspunktet!

Blandt den halvdel, der var døgnindlagt, skete hændelsen, der førte til dommen, i hvert andet tilfælde på selve indlæggelsesdagen!

De faggrupper, der anmelder indlagte eller ambulante psykiatriske patienter for vold eller trusler, er især social- og sundhedsassistenter (sosu'er) og lign., sygeplejersker, politi, læger og pædagoger. For dem, der ikke er i kontakt med psykiatrien er det udover sosu'er og politi, især sagsbehandlere og administrativt personale, der anmelder.

Undersøgelsen bekræfter altså det, mange af os i LAP i mange år har sagt: Det er i høj grad psykiatrien, der selv kriminaliserer sine patienter. Man kan ligefrem få en langvarig behandlingsdom bare for at sætte sig til modværge mod psykiatriens overgreb som tvangsmedicin og bæltefiksering. Efter min opfattelse har man i dele af psykiatrien direkte spekuleret i, hvordan man kunne anvende straffelovens bestemmelser om behandlingsdomme til at opdrage på besværlige patienter!

Behandlingsdomme gives næsten altid 'med mulighed for indlæggelse'. Det betyder, at den overlæge, der står for behandlingen, uden varsel og uden at kriterierne i Lov om tvang i psykiatrien behøver at være opfyldt, kan spærre den dømte inde efter forgodtbefindende.

Selv om man ikke direkte kan tvangsmedicinere en person, der har fået en behandlingsdom, kan overlægen altså som

regel få sin vilje ved at holde den dømte indespærret, indtil denne makker ret. Som behandlingsdømt har man ingen klagemuligheder over indespærringen og det er kun ombudsmanden, der formelt fører tilsyn på området. Man kan forsøge at få dommen ophævet i retten, men også her er det som regel lægens ord, der bliver afgørende.

Formelt er en dom til behandling ikke nogen straf, men mange oplever behandlingsdomme som langt værre end den normale straf, man ellers ville have fået, i form af samfundstjeneste, bøde, betinget eller kortvarig frihedsstraf.

Vi vil i Rådet for Socialt Udsatte følge op på justitsministeriets undersøgelse med en mindre bog, hvor der bringes interviews med folk, der uretfærdigt er blevet ramt af sådanne domme til behandling eller anbringelse. Interviewene vil blive anonymiseret, så man ikke kan genkende den enkelte.

Er du en af dem, der uretmæssigt er blevet kriminaliseret og har du lyst til at lade dig interviewe, så kontakt gerne udviklingskonsulent Karl Bach Jensen på tlf. 5152 6218 eller via mail: karl@lap.dk.

LAP ER VÆRT FOR EUROPÆISK KONFERENCE

DEN 11. - 14. DECEMBER 2014

AF KARL BACHJENSEN

På årets landsmøde i LAP blev det besluttet at et overskud på 186.000 fra sidste års regnskab kunne anvendes til at afholde en europæisk konference i samarbejde med vores paraplyorganisation ENUSP – Europæisk Netværk for Psykiatri(ex)brugere og –overlevere.

Efter i lang tid at have ventet på tilladelse fra socialministeriet kunne vi i begyndelsen af september begynde at planlægge konferencen, som nu er ved at tage form. Det bliver en konference over 2½ dag, hvor 1½ dag bruges til at afholde generalforsamling i ENUSP og hvor én dag, nemlig lørdag den 13. december bliver en Åben Dag med et omfattende og afvekslende program, som interesserede LAP medlemmer har mulighed for at deltage i.

Titlen på konferencen er: Reshaping our future! (Vi genskaber vores fremtid!) Den holdes på Hillerød Vandrerhjem med indkvartering i enkelt- og dobbeltværelser og med plads til ca. 50 udenlandske deltagere. Konferencen foregår på engelsk, men vi vil forsøge at skaffe tolkning til dansk på den Åbne Dag.

På den Åbne Dag kan vi være op til 100 deltagere i alt. Der vil bl.a. være kulturelle indslag; oplæg og workshops om psykiatribrugers menneskerettigheder, om nye måder at organisere os på som psykiatribrugere og peer-workers, om brugerstyret forskning og om fremtidens måder at hjælpe hinanden og få den rette hjælp.

Det er i øvrigt tredje gang ENUSP holder konference og generalforsamling i Danmark. I 1994 i Helsingør, i 2004 i Vejle sammen med verdensnetværket WNUSP og altså nu i 2014 i Hillerød!

Er du interesseret i at møde psykiatri(ex)brugere fra resten af Europa og være med på konferencens Åbne Dag, så kontakt LAP's sekretariat på tlf. 66194511 eller pr. mail: lap@lap.dk (husk at oplyse om du ønsker at deltage i middagen kl. 19.30 – 21)

Har du lyst og kræfter til at hjælpe med det praktiske arbejde med og under hele konferencen, så kontakt udviklingskonsulent Karl Bach Jensen på tlf. 5152 6218 eller pr. mail: karl@lap.dk.

Forelobigt program for den Åbne Dag, lørdag den 13. december

- 10 – 10.30: Åbning, velkomst
- 10.30 – 11.00: Kaffe/te mv.
- 11.00 – 12.30: Oplæg om organisering og forskning:
 - Ny landsdækkende struktur i England (NSUN)
 - Organisering af peer-workers i Holland
 - Brugerstyret forskning
- 12.30 – 13.30: Frokost
- 13.30 – 15.00: Selvorganiserede workshops om diverse emner og kulturelle udtryk
- 15.00 – 15.30: Kaffe/te mv.
- 15.30 – 17.00: Oplæg om indfrielse af vores menneskerettigheder:
 - Handicapkonventionen – fremskridt og udfordringer
 - Kampen imod tvang og kriminalisering i Danmark og Georgien
 - Personligt Ombud i Sverige
- 17.00 – 17.30: Kaffe/te mv.
- 17.30 – 19.00: Parallele oplæg og dialoger om praksisser for fremtiden:
 - Stemmehorernetværket
 - Åben Dialog tilgang
 - Brugerstyrede fristeder i Europa og Nordamerika
 - Ud af psykofarmaka
- 19.30 – 21.00: Middag

Navne på oplægsholdere er ikke helt på plads, men vi er i gang med at invitere eksperter fra vores egne række rundt om i verden.

FOLKEFESTEN PÅ BORNHOLM EN STOR OPLEVELSE

AFINGER-LISS CHRISTOFFERSEN

I dagene 12. - 15. juni tog jeg afsted til det årlige Folkemøde på Bornholm. Jeg blev inviteret af LAP for at skrive lidt om mine oplevelser om dette tilløbsstykke. Det blev ikke kedeligt. En kombination af arbejde, møder, hygge og socialt samvær.

ANKOMSTEN:

Turen til Bornholm foregik med Greyhoundbus 888 med afgang fra Hovedbanegården. Derfra kørtes til Sverige via Ystad og omstigning på Bornholmerbåden, som nærmest flød på bølgen. Her var toldfrie godter – dog ikke til dumpingpriser, men jeg fik da lidt Elizabeth Arden med hjem.

Det var dog blevet nat, da jeg endelig nåede til Rønne, hvor jeg erfarede at sidste bus var kørt. Taxaer var ikke i sigte, men efter 10 minutters venten kom en mand over til mig på bænken, hvor jeg sad, og spurgte om jeg ville køre med ham – han havde misset et par kunder og ville derfor gerne køre mig. Turen tværs over Bornholm til Gudhjem, hvor mit domicil skulle være, gik ikke helt efter chaufførens plan. Han havde svært ved at orientere sig og talte ikke så godt dansk, men efter en halv time fandt vi endelig målet. Det blev en lidt dyr affære, men hvad skulle jeg ellers have gjort. Jeg blev godt indlogeret i et lejlighedskompleks sammen med Andrea, som tog pænt imod mig i den sene nattetime. De øvrige LAP'er boede andre steder i Gudhjem.

Første oplevelse af Folkemødet var dagen derpå, hvor jeg tog til Allinge sammen med to andre, som prajede et par ældre lokale mennesker i bil – så vi kom tids nok til at deltage i LAP's arrangement om tvang i psykiatrien.

MØDE I CIRKUSTELTET/ TVANG I PSYKIATRIEN

I debatpanelet:

Martin Lund, direktør for Region Ho-

vedstadens Psykiatri, Maria Ventegodt Liisberg fra Institut for Menneskerettigheder, overlæge Grethe Thygesen, Karl Bach Jensen (LAP-konsulent), overlæge og formand for Dansk Psykiatrisk Selskab Thomas Middelboe, Karen Klint (S), formand for Dansk Psykologforening Eva Secher Mathiasen og Özlem Cekic (SF).

Målsætningen med at nedbringe tvang i psykiatrien er frem til 2020, at reducere denne med 50 %. Thomas Middelboe var forhåbningsfuld og troede på dette. Alternativet – hvad var det? Eva Secher var bekymret over de 1,6 mia. i tilførsel til psykiatrien: "Tror at det kan være realistisk – i så fald en kulturrevolution. Men hjælpen mod tvang skal i den grad højnes. Personalet skal dygtiggøres og pt. er udskrivningsfrekvensen alt for høj."

Maria Ventegodt Liisberg: *Reference til Handicapkonventionens forslag om tvangsfrie behandlinger, som skal højnes. Ingen undskyldninger for pessimismen, men afskaf langtidssikringer (fra dage til uger) og find andre løsninger, mente hun.*

Karl Bach Jensen: *Reducer bæltefiksering med 50 %? men hvad med behandlingstvungen (behandlingsindikation - bruges ved ca. halvdelen af alle frihedsberøvelser). Forskellige behandlinger (igen egne erfaringer) akuttilbud – socialstyrelsen – valgmuligheder? Ja, flere spørgsmål end svar fra de øvrige i panelet. Jeg hørte dem i alle tilfælde ikke.*

Grethe Thygesen udtalte, at der mangler respekt og åbenhed på psykiatriske afdelinger. Dette medfører desværre ofte tvang.

NOGLE KORTE UDTALELSER FRA DIV. PANELDELTAGERE:

Martin Lund: *Tortur Komitéen under Europarådet kritiserer brug af bælte. Özlem: Udskrivelserne skal forhales, der skal psykologhjælp til, medicinforklaring, alternativ behandling. Terapipersonalet mangler viden.*

Thomas Middelboe: *Dilemmaer – gammeldags bæltefiksering. Omsorg, samtaler/psykoterapi, forebyggelse af sygdom, styrke læge/psykolog og socialrådgiver – tillids erklæring. Konfliktløsning. Der var mange spørgsmål fra tilskuerpladsen. Nogle fik gode svar.*

FATTIGDOM – ARBEJDE TIL ALLE

Dagen efter var der møde i det røde telt i et debatpanel med fem debattører inkl. Erik Thomsen fra LAP. Ressourceforløb i stedet for fortidspension for mennesker under 40 år. Et stærkt aktiv for firmaer/arbejdsgivere. BC – chef for virksomhed – sagde, at alle unge som har lyst til at arbejde, burde ansættes med tilskud fra det offentlige. Så vil 50 % vedblive i jobbet. Finanskrisen har gjort, at man ikke kan skabe arbejdspladser. Erik Thomsen mente, at flexjob skal oprettes i stor stil. En IT uddannet nedgraderes til et job med rengøring grundet psykisk sårbarhed.

SIDSTE AFTEN PÅ BORNHOLM

Der blev tid til lidt socialt samvær aftenen før min hjemrejse. Vi var 7 LAP'er, der på opfordring fra Andrea skulle mødes og spise rester hos os i lejlighedskomplekset. Det var ret hyggeligt med flæskkesteg (stegt af Andrea inden jeg ankom), pølser, kartofler og salat og Cola til. Det var en god afslutning.

På Folkemødet deltog masser af kendisser og andre mindre kendte i hobetal – hvilket Tom Jul Pedersen har skrevet om andet steds i bladet.

CITAT:

Signe under paneldebatten i cirkusteltet:

"Psykiatrien kan ikke rumme sig selv!

Hvordan skal psykiatribrugere så rumme psykiatrien?"

KONFERENCE

OM ARBEJDSMARKEDET FOR DE SINDSLIDENDE

AF: TOM JUL PEDERSEN

Der er mange foreninger der varetager de sindslidende, eller psykisk sårbare interesser. Dansk Selskab for Psykosocial Rehabilitering er en af dem; de har holdt en konference, der omhandlede arbejdsmarkedet for foromtalte gruppe. Bl.a. havde de hyret en sprogprofessor fra Ålborg universitet, en klog mand, der formåede at jonglere med ordene, både på en god men desværre også dårlig måde. Han havde analyseret den måde, som ansatte på arbejdsformidlingen taler til brugerne på. Jeg skal love for han var fremme med tættekammen, han havde fundet en masse eksempler på, hvordan de talte forkert, hvordan det, de sagde, kunne misforstås. Jeg kunne da godt med lidt god vilje forstå det, hans sagde, altså se det "forkerte" i det, de ansatte sagde. Men det var ikke værre end så meget andet, man hører. Alle de små "fej" han fandt i deres kommunikation, kan

KENDISSERNE

Folkemøde på Bornholm

I sommers var der for 4. gang folkemøde på Bornholm. Folkemøde er så meget sagt, der var utroligt mange journalister, politikere og kendisser. Bl.a. på færgen derover så jeg Anders Lund Madsen med sin noget yngre kone, deres nye lille baby samt en stor hund. Anders er så kendt, at han sad i børneafdelingen med sin hund, det på trods af at der var et skilt med hunde forbudt i dette børneområde. Når man er af hans kaliber, kan man tillade sig at være fræk.

Statsminister Helle Thorning Schmidt er en travl kvinde, hun startede med at tale på den store scene, på hovedpladsen. Inden hun skulle videre til interview med TV 2, var der lige tid til, at hun kunne blive foreviget med sangeren Tim Kristensen fra det nu hedengange Dizzy Mizz Lizzy. I en kæmpe trækugle af et hus, skulle hun svare på spørgsmål fra TV 2, et stk. publikum fik også lov at stille spørgsmål. Derefter gik turen over pladsen, over til den gamle brandstation, hvor Socialdemokraterne holdt til, nu var hun på hjemmebane. Dog ikke med hensyn

til spørgsmål, da det var to journalister fra Radio 24/7 (sender 24 timer 7 dage om ugen), der stod for dem. En kronraget bodyguard med solbriller passede på fru Schmidt, han lagde i øvrigt hånd på mig, da jeg kom lidt for tæt på statsministeren. Der var det lige før, jeg klaskede en flue på hans skaldede isse, som en "tak for sidst". Hvis jeg havde gjort det, var jeg vist blevet Danmarkskendt, hvis I forstår hvad jeg mener.

Folkemødet foregik i Allinge på nordspidsen af Bornholm; selv boede vi i Gudhjem i 3 lejede huse. På billederne kan man se, hvor pigerne boede (Inger-Liss, Signe og Andrea), de bød på en fælles middag foran deres swimmingpool. Det andet viser Lars og Paul, der nyder en kop kaffe, derefter er det Finn og Erik, der står på verandaen ved det 3. hus. Det sidste billede er fra færgeturen hjem, hvor undertegnede kikker på Finn. Hvis man vil se flere billeder, kan man gå ind på LAP's hjemmeside og så klikke under Livsglædegruppen. Vi siger tak for i år, samt på gensyn til næste år, samme tid og sted.

AF: TOM JUL PEDERSEN

man finde ved alle mennesker, fx. når man siger noget, der er lidt for indforstået. Nogle gange skulle jeg tænke mig rigtig godt om for at "se" fejlen, så nærmest usynlig var den. Men han er jo sprogprofessor, så han får løn for at se "fejl", som alle laver dagligt. Konklusionen på det hele var, at det ikke får cheferne på arbejdsformidlingerne til at ændre de ansattes måde at tale på.

Benny Lime var konferencier, vi kender ham som ordstyrer på vores landsmøder, han fortalte en historie, om hvordan en sindslidende havde fået det bedre ved at komme ud på landet, køre traktor i marken, spise brombær samt spise noget af bondekoniens hjemmelavede

mad. Den "behandling" var bedre end medicin og samtaleterapi. Jeg havde nær sagt, den er for "tyk", altså alt for overdreven og sentimental. Det er da klart, at de fleste bliver i bedre humør af det, vel at mærke at komme på besøg; efter flere måneder er det dagligdag på landet. Man kan også få det bedre af at rejse til Spanien, det ændrer ikke på ens sindslidelse.

Som rosinen i pølseenden havde man hyret Michael Meierheim. Han skulle interviewe 3 obligatoriske "negere". En obligatorisk "neger" er et fænomen, man kender fra amerikanske film, hvor der er en sort med, alene fordi filmen skal være politisk korrekt. 3 stk. sindslidende var på scenen sammen med hr. Meierheim.

De var alle sammen nogle, der tilhørte eliten, meget velfungerende - mindst 2 af dem var allerede i job. På et tidspunkt spurgte Michael en om følgende: "Det vil sige, at I gerne vil mødes med respekt og værdighed af personalet på arbejdsformidlingerne?" Til det svarede hun "Nej, vi vil ansættes i job på grund af vores faglige kvaliteter".

Hun svarede på noget andet. Det var noget sprogprofessoren kunne slå ned på, at en bruger ikke engang hører efter, hvad hr. Meierheim siger, selv om de er på en scene foran 100-vis af mennesker. Der forventer man da, at folk spidser ører og lytter efter.

9 PUNKTS TVANGFRI BEHANDLINGSPLAN

AF: JØRGEN ANI-MANUS NEUMANN.
RØDKÆRSBRO

1. 3 km på motionscyklen.
2. Altid personale på gangen.
3. Efterfølgende samtale med de implicerede parter dagen efter episoden.
4. Forhindre mulig behandlingsdom.
5. Telefon til familie eller/og patientrådgiver.
6. Kontaktperson stiller sig klar.
7. Ved bæltefixering skal personalet kunne tale med patienten i samme rum.
8. Indtagelse af oralt beroligende medicin
9. Observation med konsekvens.

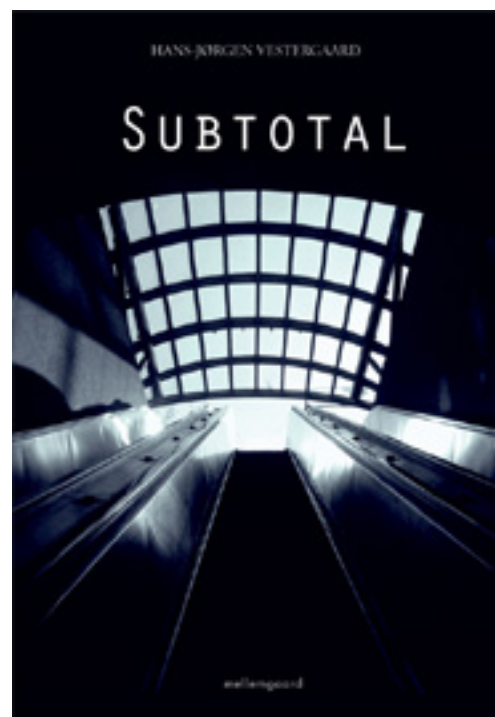
BOGANMELDELSE:

HANS-JØRGEN VESTERGAARD: 'SUBTOTAL'

BO STEEN JENSEN

Hans-Jørgen Vestergaards digtsamling 'Subtotal' kan ses og læses som en livsrejse, registrerende fascination af "De små tings skønhed", alle de ting vi ofte ikke ser, fordi de er så almindelige - men som jo er dem, der opbygger vores verden.

Synes du, din verden er for grå, så tag med ham på rejsen og lær at se, at også "grimme" ting har skønhed, og det er summen af oplevelser, du giver dig selv lov til, der giver dig et levet liv.

MINDEORD OVER BIRGITTE KONGSFORT

AF: STEEN MOESTRUP

Birgitte var flittig som myre, havde altid et håndarbejde i gang, hvis ikke det var tjeklister og opmærksomheden på, hvordan andre havde det. Når Birgitte tog hånd om tingene, var vi alle trygge ved, at det blev gjort. Intet blev overladt til tilfældighederne, og sådan var hendes bisættelse fra Herfølge kirke også. En flot prædiken fra præsten, der på en levende og nærværende måde tog hånd om alles sorg, såvel de efterladte børnebørn, børn og ikke mindst Jørgen - der nåede at være gift med

Birgitte i 42 år. Birgitte valgte at dele sine sorte sider med sine usynlige venner, venner der måske ikke altid viste deres sande jeg. Desværre var disse venner nok indirekte årsag til Birgittes alt for tidlige død.

Vi andre kan lære af Birgitte, at flittighed lønner sig, men også at det gælder om at dele sine sorger og glæder med sine venner.

Birgitte var den tovholder, der fik sommerlejren til Brenderup Højskole - det var

Birgittes andet hjem, og vi blev modtaget som venner. Lokalt var Birgitte en ildsjæl for FAP Køge og omegn. Det er Birgittes fortjeneste, at der er en aktiv lokalforening med mange aktive medlemmer.

Birgitte efterlader mange minder om glade stunder. Lad os tænke på dem, når vi tænker på Birgitte. Og lad os sammen hjælpe Jørgen i denne svære stund.

Lydbog om MANI OG DEPRESSION

*HVORDAN ER DET AT VÆRE MANIODEPRESSIV?
HVORDAN LÆRER MAN AT LEVE MED SYGDOMMEN?
OG HVORDAN ER DET AT VÆRE PÅRØRENDE?*

En ny lydbog giver nogle af svarene på disse spørgsmål. Bogen hedder "MANI OG DEPRESSION" og er indtalt af journalist Kim Engelbrechtsen, der selv er maniodepressiv og fik bogen udgivet i efteråret 2013 på Forlaget Siesta.

Jeg blev opmærksom på, at rigtig mange maniodepressive – om ikke alle – lider af en læseblokering på grund af den rastløshed og indre uro, der følger med sygdommen. Derfor bestemte jeg mig for at lave en lydudgave – efter ønske fra mange af de maniodepressive, jeg er kommet i kontakt med, siger Kim Engelbrechtsen.

Bogen, som han nu har indlæst, er baseret på interviews med 15 maniodepressive og pårørende, der åbent og hudløst fortæller, hvordan det er at leve med sygdommen. Forfatteren Johannes Møllehave er en af de maniodepressive, som medvirker. Han fortæller, at han er manisk, når han skriver og kun tænker på selvmord, når han er nede i en depression.

Det er en sygdom, som rigtig mange danskere kender til. Ifølge overlæge Maj Vinberg, Rigshospitalet, har 40.000 danskere diagnosen, men hertil kommer 4-5 pårørende for hver af disse personer, samt de mange, der ikke er diagnosticerede endnu, men "medicinerer" sig selv med stoffer og alkohol, siger Kim Engelbrechtsen.

Bogen er blevet vel modtaget af det professionelle system. Formanden

for DepressionsForeningen, Bodil Kornbek, siger:

"Det er et særdeles prisværdigt initiativ, Kim Engelbrechtsen har taget med "MANI OG DEPRESSION". Der er brug for bøger, der åbner for den hverdag og det liv, som leves af depressionsramte og personer med bipolar lidelse. Efter endt læsning af bogen kan man ikke andet end at have fået forstærket og nuanceret sin forståelse og interesse for de mennesker, som er blevet interviewet, såvel som af hvordan depression og mani påvirker og håndteres så forskelligt. Man står tilbage med følelsen

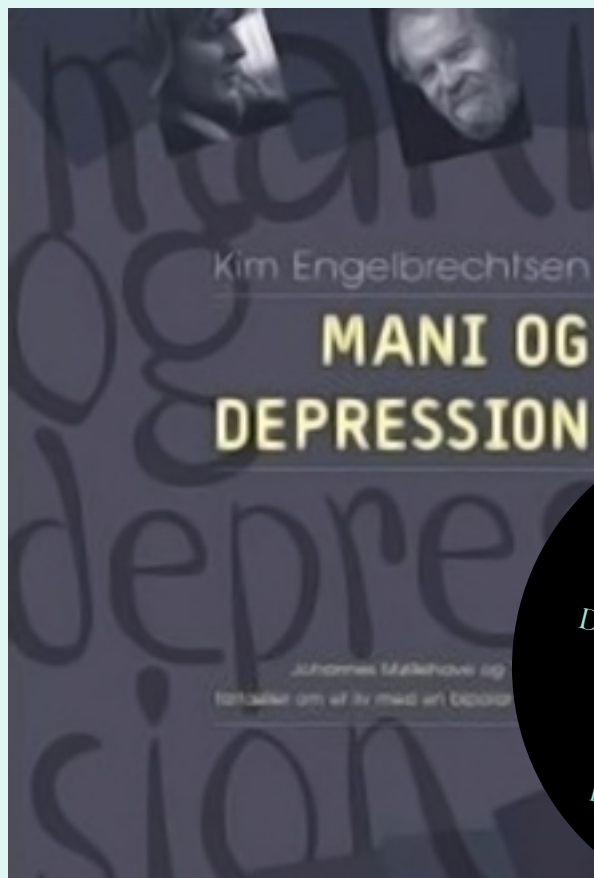
af, at det nytter at satse på livet - lidelserne til trods."

Landsforeningen SIND har i en anmeldelse kaldt bogen for en "journalistisk perle, som man får god forstand af at læse".

Også filminstruktøren og lægen Nils Malmros anbefaler bogen. Han siger: "Det er en fin og værdig bog. Kim Engelbrechtsen forstår at give ordet til mennesker, der er besvaret af et omskifteligt sind, så vi forstår dem og deres liv som værdifulde medborgere".

Kim Engelbrechtsen har arbejdet som journalist i over 20 år og tidligere fået udgivet bogen "Lev stærkt – dø naturligt" om unge og selvmord (Ekstra Bladets Forlag, 2004). Han modtog Børnehjælpsdagens "Lillebrorpris" for bogen samme år. Han har endvidere skrevet en ungdomskrimi – "En farlig ferie", som udkom i 2009 på Forlaget Cadeau.

AF: INGER-LIS CHRISTOFFERSEN

Lydbogen kan købes hos f.eks. WilliamDam.dk for **136 kr.**
Den skrevne udgave af "MANI OG DEPRESSION" er på 117 sider og kan købes for **199,50 kr.** hos www.siesta-forlaget.dk

Brev til Kirsten

KÆRE KIRSTEN

Simon har besøgt mig, hvor han fortalte mig om nogle psykiske problemer han har. Det er godt, han fortæller det, fordi det er det første skridt på vejen til at komme videre.

Her bliver jeg lige nødt til at skrive lidt om mig selv.

Jeg blev jo psykisk syg og har arbejdet meget i forskellige foreninger. Først Sind og nu LAP, hvor jeg har fået en vis indsigt i mange problemer. Sind lærte mig, at jeg var syg - LAP lærte mig at stå ved, hvad jeg har lavet under min sygdom. De over tyve års erfaring med systemet har lært mig, at det ikke dur. At man må lave sin egen recovery - hvilket fører mig frem til årsag/virkning.

Desværre går systemet - og langt de fleste psykiatribrugere - kun op i virkningen, dvs. hvad man gør nu og her og forsøger at behandle det, med det resultat at omkring 500.000 danskere er på "lykkepiller" og lignende. Sandsynligvis bliver de der resten af livet.

Årsagen gør man desværre ikke så meget ud af, idet det vil medføre en erkendelse af, at psykiske sygdomme ikke er medfødt, men kan være en påført sygdom af pårørende, netværk og arbejdsplads.

Og her kommer vi to ind i billedet, fordi Simons problem grundlæggende er svigt. At han som barn følte sig svigtet - udelukket af os to.

Derfor tror jeg, at det vil være godt hvis vi, Simon, du og jeg mødes og snakker om, hvad der skete og hvorfor. Ikke for at fastslå nogens skyld, da "skylden" ligger hos os begge, men for at fortælle, åbent og så ærligt vi kan, hvorfor det skete, og hvorfor det kom så langt ud, at børnene - som i enhver krig - blev de uskyldige ofre.

Og det er bestemt ikke ligeegyldigt. Jeg kom først det sidste stykke, efter vi mødtes, og

jeg spurgte dig, hvorfor påstod du dét og dét og dit svar var: "Jeg havde ikke andet".

Den dag blev jeg færdig med vores historie, og smed f.eks. alle akter ud fra kommunen, statsamtet og civilretsdirektoratet. For nu var det slut på vores historie.

Simon kan nok ikke nå derhen på én gang, men det kan evt. være til hjælp, specielt hvis han kommer dertil, at han skrider til os: "Sikke et par idioter og I kalder jer voksne!"

At han også bør tage et opgør med (u)plejemoderen, Pernille-suppen, er en anden sag, men uden vores dumhed, var det aldrig kommet dertil!

Kirsten, jeg håber du vil modtage dette her i den ånd, det er skrevet. Det drejer sig ikke om vores forhold, skyld eller ikke skyld, hvem gjorde hvad osv., men om at "krigen" fik sit eget forløb, hvor børnene blev "glemt". Men hvis vi på en ordentlig måde forklarer, at det der skete, ikke skyldtes at vi ikke elsker vores børn eller at vi ikke ville dem det bedste, men at vi to - du og jeg - var ude i en vanvittig spiral, som vi ikke kunne stoppe. Så må vi bare håbe på, at han vil tro på os og kommer tilbage, hvis han har brug for yderligere forklaring. Hvis vi så er heldige, accepterer han en dag vores undskyldning. For at ændre det der er sket, står ikke i vores magt.

Jeg tilbyder at betale, hvis vi skal mødes på neutral grund, evt. med overnatning, da jeg tror at det vil være godt med pauser, hvor Simon har mulighed for at tænke sig om og evt. vende tilbage med nye ting, han gerne vil vide noget om.

Jeg forestiller mig også, at ved nogle ting, er det os alle tre, der skal snakke sammen og andre gange er det kun to.

AF: MARTIN

Rigtig navn er redaktionen bekendt.

BOGANMELDELSE:

PÅRØRENDE TIL PSYKISK SÅRBARE

en bog til voksne børn, søskende og partnere.

Forfatter: Kim Bonnesen

En bog som på en god og illustrativ måde bringer de sider af livet i spil, som mangler eller fylder for meget, når man er pårørende til en psykisk sårbar. Og hvordan det at være pårørende kan skabe eller vedligeholde ens psykiske sårbarhed, forklare hvorfor man ikke har formået at tage sig nok tid eller energi til ens eget liv, eller hvordan man formår at bruge for meget tid på andre, hvor det egentlig var vigtigere at bruge tiden på sig selv, selvom dette kan være svært.

Bogen stiller mange spørgsmål, som kan få en til at tænke over tingene og over hvordan, man kan gøre tingene anderledes og dermed komme videre i tilværelsen.

Det er tillige en bog, som kunne være god at bringe i spil i en gruppe – hvor pårørende mødes og støtter hinanden både i at forstå og i at komme videre i tilværelsen. Ikke mindst inspirerer bogen til i fremtiden, på en bedre og mere konstruktiv måde, at støtte op om de psykisk sårbare i ens liv. Når man, som jeg, både er pårørende og selv psykisk sårbar, så synes jeg også, at jeg har fået redskaber til at forstå og videreudvikle mit liv på en mere positiv måde.

STEEN MOESTRUP

Kim Bonnesen

Pårørende til psykisk sårbare

– en bog til voksne børn,
søskende og partnere

Dansk Psykologisk Forlag

VENTETIDER I PSYKIATRIEN

*er det slut med den nye
behandlingsgaranti?*

Regeringen og andre bryster sig af, at man nu har indført behandlingsgaranti på psykiatrisk behandling, ligesom på kræftbehandling.

Hvis der er mistanke om modermærkekraft, er du sikret behandling inden for kort tid. Jeg oplevede, at jeg fik fjernet et mistænkeligt modermærke inden for 10 dage, fra jeg opdagede det, havde været omkring min egen læge, besluttet at benytte mig af frit sygehusvalg, udvalgt den kirurg, som jeg var parat til at lade snitte i mig, og til det var fjernet. Så tog det hele 5 dage at få besked om miskroskopien – de ringede en fredag – sekretæren ville blot lige sige, at hun var ved at skrive et brev om, at der ikke var noget modermærkekraft. Mistanken var begrundet i at det voksede, kløede og tillige lå midt i operationsarret – der nu er skåret op på ny efter 7 års ventetid.

Behandling for selvmordstanker er meget mere kompliceret at forholde sig til. Efter i mere end 25 år at have haft dem on and off, tænkte jeg, det må da være noget som Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse kan hjælpe mig med. Jo jeg var velkommen til en samtale – det blev til to samtaler af 2 timer med en forstående og vidende mandlig sygeplejerske. Hans vurdering var, at jeg hørte mere til på Rigshospitalets kompetencecenter for bipolar lidelse. Jeg prøvede at argumentere for, at jeg gerne ville have et forløb af 3 måneder som Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse kunne tilbyde – sygeplejersken mente, det var for kort tid og sendte mig derfor videre. Rigshospitalets kompetencecenter for bipolar lidelse udmærker sig ved, at de kun tager patienter, der er udredt medicinsk, og hvor alle muligheder er udtømt. Jeg ønsker ikke at tage medicin mere, det har jeg prøvet i 17 år – jeg ventede tålmodigt på at medicinen skulle virke – Litium fik jeg forebyggende for mani – min tålmodighed slap op, da jeg havde ventet 10 år på at den sørgede for, at jeg ikke fik mani. Den kom troligt hvert andet år eller oftere.

De medicinske muligheder var således udtømt, for jeg ønskede ikke at prøve flere medicinske behandlinger. Og der findes i dag mange andre muligheder, som jeg ikke har prøvet i de 12 år – hvor jeg har gået og ventet på at manien eller depressionen skulle blive så slem, at jeg blev indlagt. I øvrigt var overlægen en læge, som jeg havde brugt 15 minutter på at diskutere med, om hun havde 5 minutter til en snak – så det motiverede mig ikke til at søge hjælp den vej.

For 7 år siden tog det uger, fra knuden i brystet var opdaget, og til jeg indvilgede i at lade mig behandle for ondartet lymfekræft, jeg ville hellere dø og ingen kunne overtale mig trods talrige forsøg. Da jeg var nyopereret, lå jeg på 6. sal på Rigshospitalet og overvejede at tage springet ud fra altanen – de nægtede at tilkalde en psykiater, men hidkaldte en præst. Det var ikke præsten, der reddede mig, men to gode venner gik i krig mod systemet. Den ene hentede mig resolut fra hospitalet og sørgede for, at jeg var under opsyn resten af dagen. Den anden tog nattevagten og anbragte mig i sin dobbeltseng – med armene slynget om mig faldt han i søvn. De næste dage var jeg i gode venners hænder.

Systemet er sådan opbygget, at hjemtransport kun kan tildeles til eget hjem. Systemet kan kun påtvinge en, at man ikke må sove på gulvet – for du må ikke rejse dig op fra gulvet, når du lige har været 3½ time under kniven hos en af landets førende kirurger og fået fjernet en knude så stort som et æg. I øvrigt må du heller ikke være alene – selvom du bor alene. Blot du overholder vores forskrifter og påbud. Løsninger kan vi ikke tilbyde.

Du skal møde ugentligt til kontrol og tømning af operationsår – du må ikke køre bil – og systemet er da lige glad med, om du har en busforbi – gå du blot 5 km fra stationen og hjem – vi ser dig gerne i næste uge og tømmer operationsstedet for blod/væske igen. Vi sparer på transportomkostningerne – for det er da meget nemmere at betale for en ugentlig kontrol. Det gik for sig i 8 uger, jeg mødte troligt op, lod sygeplejersken tømme operationsstedet for væske og lægge ny forbindelse på. Så tog jeg sagerne i egen hånd, meddelte at jeg nok selv skulle lægge forbindingen så stramt, at den holdt operationsåret fri af væske, og lod hånt om påbuddet om, at jeg ikke måtte rejse mig fra en madras på gulvet.

30 år med selvmordstanker har efterhånden lært mig at tackle dem selv, men er mine tacklinger konstruktive, eller kunne det gøres bedre – hvorfor skyder jeg alting foran mig – hvorfor er jeg helst fri for kontakt med andre mennesker – hvorfor orker jeg næsten ikke at gøre noget, som ikke lige her og nu tilfredsstiller et behov. Hvorfor orker jeg næsten ikke at høre på andre mennesker, lukker ikke døren op, når det ringer på. Lader telefonen kime til den selv stopper. Tja mit bud var selvmordstanker – der kommer vandrende på alle mulige tidspunkter af døgnet. Selv når jeg lige har haft en dag i gode venners lag.

Det jo ikke hver dag – de kommer – sommetider er det flere gange i timen, tanken strejfer mig.

Midt i alt dette rod, finder jeg mig selv siddende hos min egen læge. Kontakten er egentlig god, jeg er tryk og fortrolig, men dog usikker på, hvad der er galt. Går derfra med en straks henvisning – det røde øje skal tilses nu i dag af en ekspert. Vi skal have taget blodprøver. Jeg holder fast på, at jeg vil tilses af en øre-, næse- og halslæge, for om vedkommende kan opklare – hvad der er med min hørelse. Da jeg var spæd – skreg jeg hver gang mine forældre tændte for radioen – de opgav, at få mig undersøgt. De var nygifte – sad hårdt i det, boede i Søborg – lægen der skulle lave undersøgelsen havde praksis i Århus – det var for dyrt og besværligt. Og der var ingen hjælp at hente til transport eller godtgørelse for mistet arbejdsindtægt.

Er det i virkeligheden lyd, som gør mig træt med en lyst til at ligge i et mørkt rum med færrest mulige lyde.

Øjenlægen konstaterer, at jeg har en virus i øjet – og fortæller mig, at den kan drille mig i op til 2 år.

Øre-, næse- og halslægen er der ventetid hos – så der går 1½ måned. Jo der er ganske rigtigt noget galt – spændinger i nakken. Instruktion i gode siddestillinger, forslag til medicinsk afspændning, hovedpinetabletter om dagen og benzodiazepiner til natten. Prøv det en måned og kom evt. igen.

Tilbage hos egen læge – ventetiden på at få et svar på, om jeg måtte følge det sidste behandlingsforslag, var utrolig kort – NEJ – det må jeg fraråde på det kraftigste – med din historie med mavesår og din telefonbogs-tykke psykiatrijournal – vil jeg foreslå at du finder andre løsninger på dine nakkeproblemer.

En måned venter jeg på en løsning, men da er smerterne i hofte vendt tilbage på fuld knald. De har også været on and off i 15 år – medens jeg har ventet på, at der kunne findes en reumatolog, der kunne diagnosticere både ryg og hofte/ben i et hug – og ikke en specialist på hver af de to kropssektioner. Som kunne sætte spørgsmål ved, om problemet lå inden for hans kropssektion eller hos kollegaens kropssektion. Den reumatolog, som tilså mig første gang i 1998, var nu blevet selvstændig, og derfor kunne han sagtens overkomme at koncentrere sig om begge kropssektioner på en gang. Konklusionen er, at scanningen af

hofte ikke viser tegn på slidgigt, smerterne må have en anden årsag – beklager det vi sagde til dig, da du var 33 år, om slidgigt i hofte, var en fuser. Gå hjem og hvil dig – undlad at gå ture i skoven – du må finde en anden måde, at lufte din hund på. Og i øvrigt mener jeg, dine smerter er noget psykisk – jeg kan jo se, at du har et langt behandlingsforløb i psykiatrien. Ganske vist startede dine rygproblemer, før din psyke begyndte at gå med krykker.

Ved et offentligt foredrag om indgangene i psykiatrien erfarer jeg, at der findes et Akutteam i Nordsjælland. De har åbent mellem 9 og 23 – altså hvis de har tid og er på kontoret. En dag ringer jeg, da får jeg Psykiatrisk skadestue – de forstår ikke, hvorfor jeg er havnet hos dem, jeg forstår det heller ikke – men efter nogen afsøgning af kontoret ved siden af, viser det sig, at Akutteamet er taget på udebesøg resten af aftenen – jeg så på mit ur – det viste 18.30. Okay – jeg ringer en anden dag – skadestuen orker jeg ikke, måske er det bare mine erfaringer med systemet der er uheldige.

Akutteamet rykker ud til mig – to nynnere ringer på min dør. De kommer ind og sætter sig vel tilrette i mine spisebordsstole med deres store vinterfrakker. Jeg forstår egentlig godt, hvorfor de gerne vil være to. Det er rart at have en kollega, at vende tingene med, når det er så tunge emner som selvmordstanker. Jeg har faktisk forberedt mig grundigt. De kom nemlig døgnet efter, jeg havde ringet. Planlagt på klokkeslettet. De havde sagt, at der var god tid, og jeg skulle bare fortælle, hvad jeg havde på hjerte. Er lidt en langsom starter, så jeg gik i gang – blev afbrudt, og spørgsmål på spørgsmål faldt i mine lydsarte ører. Jeg var træt – da de gik efter en time – men også lettet, for de ville forsøge at få åbnet døren til Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse igen. De havde ikke tid at høre mine nedskrevne ord om selvmord til ende.

Ventetid igen – i løbet af den næste uges tid fik jeg beskeden, desværre du er bipolar – og når du ikke vil tage mod tilbuddet på Kompetencecenter for bipolar lidelse, kan vi ikke hjælpe dig med nogen behandling for dine selvmordstanker. Du må finde en psykiater ude i byen, og vi ved godt ventetiden er lang, men brug så din egen læge i ventetiden.

Min tålmodighed var opbrugt for længst, og heldigvis havde jeg arvet efter min far, så

jeg betalte i månedsvis for hjælp hos en psykolog – det skal siges, min egen læge var god til at finde henvisnings-årsager – der kunne matche systemets krav. Og jeg slap således med egen betaling på 300 kr. i timen. Mine noter om selvmord tog jeg med til denne, men som det sker, var der lige nogle andre ting, der blev vurderet væsentlige at snakke om. Jeg syntes, det var svært at tage hul på emnet, og sad med papiret i hånden i hele konsultationstiden, uden at mine tanker om selvmord blev formet om til ord, der forsvandt ud af min mund og ind i hendes øre.

Nogen tid senere sidder jeg hos egen læge – for god ordens skyld har jeg taget papiret med selvmordstanker med. Hun lytter, jeg bliver forundret, da hun skriver og skriver, mens hun lytter. Til sidst spørger jeg – ”hvad skriver du ned?” – ordret hvad du siger – det er så klart og tydeligt. Jeg vil ikke risikere at miste noget eller få omformuleret dine ord.

Min læge siger til mig, du burde nok have været rundt om psykiatrien for længst, men det er ikke muligt at henvise dig – for de afviser dig jo bare. Normalt siger jeg til mine patienter, at de bare skal henvende sig på skadestuen – det er den nemmeste vej ind i psykiatrien og måske den eneste – altså fra den stol, jeg sidder på. Når jeg ikke har villet smide dig i klørne på Psykiatrisk Skadestue – så er det fordi, jeg kender til dine talrige dårlige erfaringer med dem.

NU HAVDE JEG FÅET NOK

Til det næste møde i Dialogfora på Psykiatrisk Center Nordsjælland havde jeg sat to punkter på dagsordenen. Det ene handlede om, hvor svært det som aktiv psykiatribruger er at få støtte – for psykiatrien møder dig i situationer, hvor du viser nogle resurser

– eller du har fremstået i medierne på en måde, så de siger – uden at kende dig eller din hverdag – du har ikke brug for hjælp fra os. De er jo ikke vant til at møde folk fra deres resursside – men ser dem primært i deres sårbare øjeblikke, når de søger hjælp. Jeg har da ligesom andre mennesker lært at holde tårerne væk fra øjnene i de timer, jeg står på talerstolen eller springer rundt til en konference et par gange om måneden, og jeg kryber da bare ned under dynerne de dage i ugen, hvor jeg ikke kan andet, for jeg er jo førtidspensionist – og dermed ikke ramt af arbejdets glæder. Eller den nye kontanthjælpsreform.

Det andet punkt handlede om Akut-teamet – jeg havde blot bedt dem fortælle os, hvad det var, og hvordan det fungerede. Jeg holdt næsten masken, men kunne alligevel ikke til sidst, måtte stille et af mine meget drillende spørgsmål, medens jeg sad med tårer i øjnene. Der var en årvågen leder, som så det og efter mødet tog fat i mig – jeg tror jeg har en psykiater – der kan skaffe dig den hjælp, du har brug for. Vi kender dig jo i systemet – din journal er ganske vist tykkere end de gamle telefonbøger, men hun er grundig og dygtig – jeg sørger for, at hun er velforberedt – har læst din journal og ved, at den sidste psykiater her på stedet ventede tålmodigt næsten to år, før han arkiverede din journal – for han var jo vidende om, hvordan du fik det bedre – men kunne blot ikke fortælle dig hvad hans målestok var. Behandlingen var uden mål.

EFTERSKRIFT:

Jeg fik hvad jeg bad om – en psykolog – dog med modsat køn end ønsket – og en fysioterapeut. Behandlingsplanen venter jeg stadig på – den kommer vel næste gang – det er så 3 måneder henne i forløbet, og jeg har selv været med til at tilrettelægge

den, klart og tydeligt er den blevet drøftet ved næsten samtlige konsultationer – naturligvis inden for de sidste 5 minutter. Og forløbet hos psykologen er berammet til 4 måneder. Nu har jeg så ventet 1½ år på at få 1 måneds psykologbehandling mere, end hvad Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse kunne tilbyde mig. Og deres primære begrundelse for ikke at ville tage mig i deres arme var, at jeg havde brug for et længerevarende forløb.

Jeg ventede 2 måneder på at en socialrådgiver havde 10 min. til at lytte og forstå et af mine problemer – en uges ventetid mere og jeg fik nogle skemaer i hånden – hun har vist ikke læst min journal – eller opfanget mine signaler om, at jeg har svært ved at få lavet tingene.

Min erkendelse – der er tilsat flere kilo ironi og sandheden gemmer sig i de nøgnekendsgerninger. Det er som om psykiatrien ikke formår at skabe rammer, som kan helbrede selvmordstanker. Heldigvis har jeg en dygtig kiropraktor – der siger, selvmordstanker skal bekæmpes ved at du holder dig i bevægelse. En naturterapeut fortalte mig – du skal tage selvmordstanker alvorligt, bad dem i hvidt lys og prøv så at mærke, hvad der er årsag.

En kendt dansk forfatter har skrevet: ”man skal være, hvor man er, når man er der”, så nu er jeg begyndt at dele mine selvmordstanker med mine venner – når de er der. Måske det virker. Enkelte er da begyndt at spørge til, hvordan jeg har det, selvom jeg ser fysisk godt ud og frisk, kan psyken altså netop godt gå med krykker.

STEEN MOESTRUP

BOGANMELDELSE:

KNOCKOUT

Ole Nielsen har skrevet en meget vigtig bog – i samarbejde med Else Steenbuch Yde.

En bog der virkelig kommer under huden, temaet er PTSD, hvor det kom fra og vejen ud igen på den anden side i en reguleret form for rask.

Jeg kan kun anbefale bogen, ser den som et tiltrængt positivt statement.

Bogen indeholder også en del praktiske oplysninger om metoder til styring af stress. Bogen har meget at give både til brugere, som er blevet indfanget af stress-dæmonerne (ja dæmonerne, det kalder jeg dem, når jeg ser, hvad stress, der har taget overtaget, kan skabe af angst og ubalancer)

Men bogen henvender sig mindst lige så meget til dem, der ude i normalsamfundet har travlt med den såkaldte "normal" tilværelse, og som ikke har tid til at have stress, men samtidigt så travlt, at de glemmer at trække vejret.

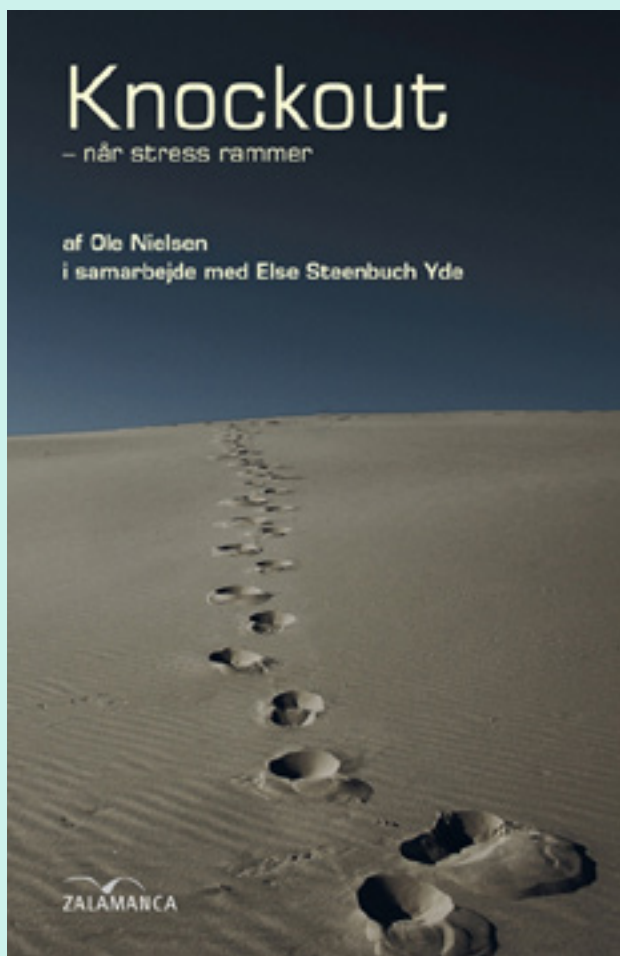
En tredje gruppe, der kan have glæde af bogen - især første del af den, er alle i behandlingssektoren. Tror det er sundt og kompetenceudviklende at læse om PTSD set indefra og fremstillet i et forbilledlig klart nede på jorden sprog.

Som skrevet tidligere, kan kun anbefale bogen. Og samtidigt udtrykke: lad os få flere af den slags bøger. Vi trænger til dem.

KNOCKOUT

Forlaget Zalamanca 2014

ISBN: 978-87-91805-05-9

BO STEEN JENSEN

ER DU MAND OG HAR DU PSYKISKE PROBLEMER, SELVMORDSTANKER ELLER FUNGERER BLOT IKKE?

Så find en alternativ vej rundt om disse - der er ingen hjælp at hente i psykiatrien. Du er mand, psykiatrien er baseret på viden om de kvindelige urinstinker, og de sidste 100 år har man koncentreret al forskning i såvel psykologisk som psykiatrisk retning på, hvordan det kvindelige omsorgsgen reagerer på ubalancer.

Førende professorer og fagfolk indrømmer på stribet, at man har overset den markante forskel, som vores urinstinker giver på psykologiske ubalancer mellem mænd og kvinder. Manden er den, som skal bringe byttet i hus, og kvinden den som skal bygge rede.

Mænd er ikke gode til at samtale - deres natur gør dem eftertænkssomme og kortfattede, de skal fungere i forbindelse med jagt og vandringer med farer for pludselige overfald.

De fungerer derfor langt bedre, hvis man tager dem med på vandring og taler med indlagte pauser, hvorimod kvinder kan have god gavn af at få hjælp til at vride karkluden og skabe hjemlig hygge. Mærke efter i deres indre hvordan de føler, livet er.

- Mænd skal tages på farten og have tid og ro til at tænke, mellem de taler.
- Ofte vil selvmordstanker hos mænd være funderet i deres manglende evne til at bringe bytte i hus, mens kvinder i højere grad er fokuseret på manglende evne til at skabe gode rammer omkring hjemmet og hygge.
- Al nyere såvel som ældre depressionsbehandling baserer sig på kvindelige tankegange.
- Tal for depressionsbehandling af mænd over 50 viser, at man taber op mod 70 % af de potentielle klienter i psykiatrien.
- Så er du mand og har psykiske problemer – find en anden vej end psykiatrien.

STEEN MOESTRUP

MEDLEM AF LANDSLEDEREN I LAP

FLERE SKAL
FORTÆLLE OM
BIVIRKNINGER
VED DERES MEDICIN

TORJUUL

Sundhedsstyrelsen holder øje med bivirkningerne i Danmark. Derfor er det vigtigt, at læger, patienter og pårørende melder bivirkninger til dem. Medicinsk behandling af psykiske lidelser giver ofte bivirkninger, nogle gange alvorlige bivirkninger. På trods af det modtager Sundhedsstyrelsen kun få meldinger om bivirkninger ved psykiatrisk medicin. Derfor gør styrelsen nu opmærksom på, hvor vigtigt det er at fortælle dem om bivirkningerne.

Sundhedsstyrelsens opgørelse over meldte bivirkninger viste sidste år, at der på landsplan kun var i alt 78 indberetninger fra hele hospitalspsykiatrien. Tallet har ligget på det niveau i flere år, og det burde være højere, når man ser på danskernes samlede forbrug af psykiatrisk medicin. Det lave antal indberetninger af bivirkninger er dårligt nyt, fordi det er vigtigt, at Sundhedsstyrelsen får så mange som muligt.

Meldingerne om bivirkninger fra læger, patienter og pårørende giver nemlig viden om den medicin, man kan købe i Danmark. Hvis Sundhedsstyrelsen opdager uventede eller alvorlige bivirkninger, kan de ændre i medicinens indlægsseddel eller fjerne medicinen helt fra markedet. Derfor gør styrelsen nu en særlig indsats for at gøre læger, patienter og pårørende i psykiatrien opmærksomme på, hvor vigtigt det er at melde bivirkninger.

DEN BEDST MULIGE BEHANDLING

”Vores arbejde er at holde øje med, hvor mange og hvilke bivirkninger danskerne oplever og reagere, hvis der sker noget uventet eller alvorligt. Det er derfor vigtigt, at læger, patienter og pårørende bliver bedre til at melde formodede bivirkninger til os. Vi håber, at denne indsats kan medvirke til at øge antallet af bivirkningsindberetninger inden for psykiatrien og i sidste ende sikre grundlaget for den bedst mulige behandling af psykiatriske patienter”, siger Henrik G. Jensen, der er chef for Enheden for Lægemedellovervågning og Medicinsk Udstyr i Sundhedsstyrelsen.

Henrik G. Jensen, der er chef for Enheden for Lægemedellovervågning og Medicinsk Udstyr i Sundhedsstyrelsen.

Derfor vil Sundhedsstyrelsen også have flere medicinbrugere og pårørende til at tale med lægen, hvis de oplever bivirkninger. Det er tit muligt, at lægen kan hjælpe med at justere behandlingen, så bivirkningerne forsvinder eller bliver mindre. Derudover er læger forpligtede til at melde alvorlige og uventede bivirkninger. Og de skal indberette samtlige bivirkninger ved medicin, som kun har været på markedet i Danmark i mindre end to år. Som patient eller pårørende kan man bruge www.meldenbivirkning.dk til selv at melde bivirkninger. Mange bivirkningerne ved psykiatrisk medicin er forbigående. Bivirkningerne er også afhængige af dosis og kommer tit i starten af behandlingen. Men de er alle vigtige at få registreret.

PATIENTERNES MULIGHED FOR AT BLIVE HØRT

”Vi mener, det er meget vigtigt, at patienter og pårørende bliver mere opmærksomme på at melde bivirkninger til Sundhedsstyrelsen. Når vi bliver hørt, kan vi hjælpe andre, der er i samme båd, så de undgår at blive ramt af uventede bivirkninger. Det er patienter og pårørendes mulighed for på pege på uacceptable bivirkninger, så Sundhedsstyrelsen kan få medicinalvirksomhederne til at gøre noget ved dem”, siger Hanne Wiingaard, Erik Thomsen og Tom Jul fra LAP's landsledelse.

FAKTA

Læger er forpligtede til at indberette alvorlige og uventede bivirkninger ved medicin. Derudover skal læger indberette alle bivirkninger ved ny medicin, der har været på markedet i mindre end to år. Patienter og pårørende kan selv indberette bivirkninger på www.meldenbivirkning.dk.

Alle meldinger om bivirkninger bliver registreret og analyseret af Sundhedsstyrelsen, som har ansvaret for at overvåge sikkerheden ved medicin i Danmark. I tilfælde af alvorlige bivirkninger kan Sundhedsstyrelsen ændre i medicinens produktinformation eller helt fjerne medicinen fra markedet.

Sundhedsstyrelsen

Et netværk af frontløbere

Recovery Netværket er et nyt fora og socialt netværk på internettet for alle der interesserer sig for Recovery.

PER BOVBJERG

Jeg hedder Per Bovbjerg, og står bag Recovery Netværket, som kan findes på www.recoverynetvaerket.dk. Jeg har en baggrund som tidligere bruger af psykiatrien, men har kommet mig, og har efterfølgende uddannet mig som pædagog. I min egenskab af pædagog har jeg ca. 10 års erfaring som medarbejder indenfor psykiatri og socialpsykiatri. Jeg er desuden interesseret i IT, og har for kort tid siden startet webbureauet WP Solutions, der tilbyder hjemmesider baseret på det populære WordPress.

Recovery Netværket har været under udvikling siden efteråret 2013, bistået af forskellige sparringspartnere, og er nu klar til at gå i luften.

Baggrund for Recovery Netværket

Jeg kan se, det er blevet populært at tale om Recovery i forhold til mennesker med psykisk sygdom. Det er dog min erfaring, at der er stor mangel på viden, ligesom erfaringerne med Recovery rundt omkring er yderst begrænsede. Det står ligeledes klart for mig, at der mangler et centralt sted at gå hen, hvis man gerne vil vide mere om Recovery eller netværke i forhold til Recovery.

Personligt har jeg et ønske om at gøre en forskel. Jeg ser Recovery Netværket som en mulighed for at gøre det.

Hvad er Recovery Netværket?

For den besøgende er Recovery Netværket et sted med blogs, artikler og links, som på forskellig vis har til formål at udbrede viden omkring Recovery. Opretter man sig som bruger på Recovery Netværket, og logger ind med sin profil, åbner der sig et væld af

interesseorganisationer og offentlige myndigheder, som på forskellig vis har interesse i at fremme recovery-tankegangen.

Kom til orde som blogger

Som medlem af Recovery Netværket har man adgang til at blogge om løst og fast. Det man udgiver af blogs er frit tilgængeligt for offentligheden. Via blogs bliver Recovery Netværket en platform, hvor borgere, som lider under psykisk sygdom, eller har kommet sig over psykisk sygdom, kan komme til orde i forhold til omverdenen. Her kan man dele sine viden, historier og erfaringer til gavn og glæde for andre.

Også for professionelle

Er du medarbejder i psykiatrien eller i socialpsykiatrien eller på anden måde har en professionel interesse omkring recovery, er du også meget velkommen. Som professionel vil du kunne indgå i grupper og netværk sammen med andre professionelle eller med almindelige brugere eller pårørende på Recovery Netværket. Du vil tillige have adgang til at udgive fx. artikler via blogfunktionen.

Er din nysgerrighed vakt?

Det er meget enkelt at blive medlem af Recovery Netværket. Det kan du blive ved enten at klikke på knappen "Log ind eller opret medlemskab med Facebook" Så oprettes der automatisk en profil til dig på Recovery Netværket med udgangspunkt i din Facebook profil. Som alternativ kan du oprette en profil manuelt ved at klikke på "Bliv medlem" foroven på siden. Jeg glæder mig til at se dig på Recovery Netværket.

muligheder, som er tilgængelige for almindeligt besøgende. Som bruger af Recovery Netværket har man adgang til en række ressourcer, som mail fra bruger til bruger, venskaber som på Facebook, aktivitetsvæg, grupper, fora, blogs og chat samt kalender, som alle kan slå arrangementer op.

Mål for Recovery Netværket

Det er målet, at skabe en platform, hvor så meget som muligt af den tilgængelige viden og erfaring omkring Recovery er samlet. Recovery Netværket skal desuden imødegå et behov for et netværk og fora, hvor man kan netværke, og udveksle viden og erfaring med andre recovery-interesserede. Dette kan være både på et personligt plan såvel som på et fagligt plan. Det er målet at fundere Recovery Netværket både i bredden og i dybden via samarbejde med

Anette

**TAG 1
GRATIS**

Skibbyhøj Skriver

- løbeseddel ved Shais Anees, som har en passion for at skrive

OM FOREDRAGET: 'MIT LIV MED BORDERLINE'

- afholdt på Skibbyhøj for beboere, eksterne og personale

Anette Stenmann Brøsti Jæger, som er kommet sig af sin borderline, kan absolut varmt anbefales som foredragsholder eller på anden vis, som hun tilbyder. **Både for sindslidende selv, pårørende, ansatte i psykiatrien og interesserede.**

Vi havde hende nemlig på besøg i dag på mit bosted, Skibbyhøj, hvor både beboere, eksterne og personale havde glæde af hende. Også selvom vi ikke alle har borderline.

Anette er supergod til at fortælle om sin borderline, og hvordan hun er kommet sig af den.

Hendes foredrag er **meget indlevende, hvor hun har kontakt med hele sit publikum, som hun også har rigtig gode øvelser til undervejs.** Hun supplerer samtidig supergodt med små minifilm, tekster og sange undervejs, som alt sammen kan relateres til psykisk sygdom.

Hun har også rigtig gode teknikker, som hun selv har haft glæde af, og som andre også kan have meget glæde af.

Bl.a. er **et nøgleord for Anette 'afledning'**, især når man har det rigtigt svært og evt. har lyst til at gøre skade på selv. Det har hun selv haft rigtig meget glæde af, som hun kommer mere ind på i sit foredrag, hvor hun emmer af en dyb sygdomsindsigt og selvindsigt.

Noget som jeg især har taget med mig fra hendes foredrag, er bl.a. **at man altid skal se på personen BAG sindslidelsen, og ikke på en person, som ER en diagnose.** Fx hvis man bliver spurgt ude på gaden: 'hvem er du?', så vil man ikke svare, at man fx ER borderline. Nej, man vil fx svare, at jeg er så mange år, laver det til hverdag og godt kan lide de og de ting.

Alt i alt et superinspirerende og indlevende, og ikke mindst meget rørende foredrag, som alle kan lære af og have stor glæde af.

Anette tilbyder også meget andet end at være foredragsholder fx som rådgiver, bisidder og meget andet igennem sin hjemmeside: www.Anettestenmann.dk, hvor hendes minifilm, hæfter og bøger fra hendes foredrag også kan ses.

www.Anettestenmann.dk

Hun er bl.a. også aktiv inden for den landsdækkende store psykiatreforening i Danmark, LAP, som står for 'Landsforeningen Af Nuværende og tidligere Psykiatribrugere'. De kan også besøges på www.LAP.dk, som Shais Anees også selv er aktiv inden for, bl.a. som bestyrelsesmedlem, medlem i en 'livsglædegruppe', samt frivillig i det store refugie-projekt i Danmark.

Med venlig hilsen
Shais Anees

Anette fører også 2 Facebook-grupper for borderline-folk

- der er blevet meget klogere på sindslidelse, og ikke mindst især borderline, og hvordan man kan komme sig af sin sindslidelse og lære at leve med den, også kaldet for en: 'recovery-proces'

Brugernes Bazar løb igen af stablen i Odense, nærmere bestemt i Kongens Have, der ligger i centrum. Brugerne er i den forbindelse socialt udsatte i ordets bredeste forstand, dvs. hjemløse, narkomaner, alkoholikere, sindslidende osv. Det var især dem i den rigtig "tunge" ende, der var mødt op. Bazaren består af en scene, hvor der både er musik og taler bl.a. af vor egen Steen Moestrup. Derudover er der et hav af boder og telte fra forskellige foreninger såsom Sind, vores egen LAP, "En af Os kampagnen" (der skal hjælpe sindslidende), Kirkens Korshær osv. I et kæmpetelt kunne man få morgenmad samt middagsmad, alt sammen gratis; dertil kunne købes øl og sodavand. Meningen med det hele er at sætte spot på brugernes behov, deres ønsker. Den smukke tanke er da, at det udover ordene til sidst skal resultere i noget konkret godt for de udsatte. Socialministeren var der traditionen tro samt medlemmer af toneangivende råd og foreninger. Som man kan se på billederne havde vi vejret med os, dejlig sol samt en frisk brise. På billederne kan man se 2 "tunge" personer inden for LAP, Karl Bach og Steen Moestrup, når jeg skriver tunge, er det ikke ikilo, men rent mentalt, altså de er toneangivende.

Mobiltelefoner blev jævnlige tjekket, her er det LAP-medlemmerne Brian Hammerum og Inger Ladegaard, der får de seneste beskeder. En flot hvid hund flankeret af Reidun og Bo, der også er fra LAP (altså minus hunden, jeg går ud fra at hunde ikke kan blive medlem, det vil kræve en vedtægtsændring).

De sidste billeder viser folk, der danser til rock-musik fra scenen, udover forskellige billeder fra pladsen. Hele dagen blev rundet af med kaffe og kage og en afslutningstale fra Jan Sjursen, der er formand for udsatterådet.

TOM JUL PEDERSEN

BRUGERNES BAZAR *i Odense*

BRUGERBAZAR PERSONLIG BERETNING

AF BO STEENJENSEN

Så var det af sted til Odense, endnu sngang. Havde en date i Kongens Have, - ja, med Brugernes Bazar. Det var så Bazarens 10 års jubilæum. Tænk tilbage til den første inde på Islands Brygge, hvor stedet lavede det til en lang "korridor"-placering af de deltagende, hvilket lidt ødelagde samspil og samvær.

Men her på Kongens Haves tålmodige græsplæne var der nu det traditionelle "Torv" eller teltring opstillet. Og så vidt jeg kunne huske den med samme rækkefølge af deltagerne som sidste år. Det var faktisk OK. Så ved man, hvor man bor som deltagende organisation. Det giver en art tryghed. Man nikker, hilser, hånd'er og knuser rundt, hygger sig med at se dem fra sidste år, man ikke har set i mellemtiden. Man registrerer måske også at - hm... jeg synes ikke jeg så - eller - nå de kan jo have været forhindret.

I et hjørne er der det store debattelt, som også er café, og ved siden af er så tribunen, hvor talerne bliver holdt - LAP talte med der ved Steen Moestrup fra Landsledelsens Forretningsudvalg.

I LAP's telt var der også livligt; der var postkortmalebord - ret godt besøgt, snakke hjørner. Og så husede vi som sædvane projekt "En af os". Teltet blev hygsomt overvåget af Dino, verdens smukkeste hvide schæfer, som bor hos Steen. Vores muleposer var populære. Hvorfor mon vi kalder dem for net, de er da ikke hullede som net skal være.

Nogle stande/telte virkede mindre velkomme. Det sker, når man stiller borde med infomateriale som en lang

skranke på forkant med teltet, så al plads bliver til privat "hyggestue" for deltagende "personale". Det ligner lidt "offentlige kontorer's" forsøg på at vise brugeren afstanden mellem taberen og "os der ved noget". Kan kun anbefale de telte og organisationer etc. at tænke i vedkommende strukturering næste år. Det vil gøre hele Bazaren varmere.

Skal jeg sige lidt negativt om et ellers, synes det mig, dejligt initiativ, så skulle det være, at man med musikken efter frokost overdøver muligheden for samtaler ude i teltene, og dermed gør en del af Bazarens ide ubrugelig. Kære grupper/band, prøv at være lidt intime og sæt decibelene ned til nær på niveau - så man ikke behøver at råbe lungerne ud af halsen, når man samtaler i teltene uden mikrofon.

Personligt for mig er den der overdimensionerede basgangslud direkte ubehagelig, fordi den kalder på årsagen til det krigstraume jeg er født med. Men jeg bemærkede, at andre også var generet af det, så dæmp lidt ned - så ville vi også meget bedre kunne høre den virkelig gode stemme som sangerinden i Baggårdsbandet havde - de sluttede Basaren.

Hjemmefra kl. 08 morgen og hjemme igen kl. omkring 19.00 - så var man godt træt, men med en rar følelse i sig, det havde været en god oplevelse. Og glæder mig faktisk til at komme igen næste år.

Hilsen til alle der var derovre og til alle jer andre fra Bo.

gallo show

DEN 10. OKTOBER
MUSIKHUSET, AARHUS **KL. 19-22**

MICK
øgendahl

PETER
qvortrup geisling

SYS
bjerre

JACOB
haugaard

HVEM ER EN AF OS OG HVEM ER IKKE?

Humoristisk og underholdende helaftensshow arrangeret af Gallo Huset, hvor vi sætter fokus på psykiske lidelser gennem viden, humor og musik.

Bestil billetter på www.musikhusetaarhus.dk, www.billetlugen.dk eller kontakt Musikhuset Aarhus på telefon 89 40 40 40. Priser fra 230,-

Gallo huset

GALLO SHOW i Musikhuset skal oplyse om psykiske lidelser. For andet år i træk vil Gallo Huset være vært ved et forrygende show den 10. oktober i Musikhuset Aarhus, hvor aftenens program vil tage fat om det at leve med en psykisk lidelse, og ikke mindst fordommene omkring det.

Hvert år bliver mange mennesker i Danmark berørt af en psykisk lidelse, både som patient og pårørende. Derfor ser teamet bag Gallo Show det som vigtigt, at der bliver sat fokus på området.

Arrangørerne for Gallo Show siger:

”Åbenhed er vejen frem for at komme alle de tabuer til livs, som ofte er forbundet med psykiske lidelser. Jo mere vi taler om at leve med en psykisk lidelse, jo mindre fordomme håber vi, der vil være omkring det. Det er vigtigt at kigge mere på mennesket end på diagnosen.”

Formålet med Gallo Show er at oplyse om det at leve med psykisk sygdom gennem viden, humor og musik og være med til at give publikum en sjov og lærerig aften.

”Vi har sammensat et stjernespækket program, som vi glæder os til at dele med jer.

Gennem aftenen vil TV-lagen Peter Qvortrup Geisling guide os gennem showet, samt bidrage med faglig viden omkring psykiske lidelser. Jacob Haugaard vil komme med sjove anekdoter fra sit liv, bl.a. som nabo til Risskov psykiatrisk hospital. Sys Bjerre vil sørge for, at musikken spiller, mens stand-up komiker Mick Øgendahl sætter gang i lattermusklerne.” Fortæller de fem begejstrede arrangører.

Uddeling af Gallo Pris på 5.000 kr.

Denne aften, vil der også blive uddelt en Gallo Pris til en person, der er psykisk sårbar og har gjort en særlig indsats for synlighed, oplysning og afstigmatisering. Vi glæder os til at se dig til Gallo Show 2014.

For yderligere information og kontakt om Gallo Show 2014:

Line Baarsch på tlf. 25343638 eller
Inge Mackel på tlf. 28704979

GALLO HUSET
NØRREGADE 6
8000 AARHUS C
TLF. 86 18 18 60
GALLOENAFOS@GMAIL.COM

AT VÆRE BESØGSVEN GØR EN FORSKEL

AFLARS STRANGE

En dag i 2013 var mit første besøg på Ældrecentret Pedershave i Frederikssund. Jeg var meget spændt, jeg fik en ældre mand, der er livlig og har humor ad Pommern til. Jeg synes, han virker glad, han snakker meget om damer, det kan jeg godt gå med til. Vi snakker endvidere om, da han arbejdede som jord- og betonarbejder. Han arbejdede inde på Istedgade i København i sine unge dage. Han var sjakbajs, det hyggede han sig med. De prostituerede var vilde med ham.

Han er også en flot mand, han kunne ikke hele tiden snakke med pigerne. Han er en ganske flink mand, vi har mange gode timer sammen. Der mangler bare flere besøgsvenner, de ældre savner selskab.

At gøre en forskel kan også gøre dig glad, da ældre mennesker har ”bunkevis” af fortællinger fra deres liv. Jeg håber min Besøgsven må få en rigtig god fremtid!

LAP LEVERE AF PSYKIATRIEN indmeldelses blanket

NAVN: _____

ADRESSE: _____

FØDSELSDATO OG ÅR: _____

POSTNR. OG BY: _____

KOMMUNE: _____ REGION: _____

EVT. TLF: _____

EVT. EMAIL: _____

- JA Jeg er nuværende eller tidligere psykiatribrunder og ønsker medlemskab af LAP: 125 kr. årligt
- JA Vi er psykiatribrugere og ønsker kollektivt medlemskab af LAP for vores forening/værested/institution mv. [kontakt sekretariatet]
- JA Jeg er ikke psykiatribrunder, men ønsker abonnement på Medlemsbladet LAP: 175 kr. årligt
- JA Vi ønsker abonnement på Medlemsbladet LAP til vores institution/forening: 300 kr. årligt
- JA Individuelt støttemedlemskab: 200 kr. årligt
- JA Kollektivt støttemedlemskab: 600 kr. årligt

INDMELDELSE KAN OGSÅ
FOREGÅ PÅ WWW.LAP.DK

HAR DU BEHOV

FOR EN FRIVILLIG BISIDDER?

Skal du til møde med en sagsbehandler, læge, anden behandler eller myndighedsperson?

- Har du svært ved at bevare overblikket?
- Er du i tvivl om, hvordan du får dine tanker og ønsker formuleret?
- Har du brug for en at støtte dig til?

Føl dig mere tryk med en bisidder ved din side

En frivillig bisidder er en person, der ulønnet går med dig, når du f.eks. skal mødes med kommune, jobcenter, læge, klagemænd, advokat eller andet.

- Bisidderen kan tilbyde dig en samtale både før og efter mødet.
- Bisidderen har tavshedspligt.
- Bisidderen har gennemgået et bisidderkursus eller anden form for træning
- Bisidderen er vurderet egnet til opgaven
- Bisidderen er ikke en ekspert, der fører sagen for dig, men derimod en uvildig sparringspartner, som du kan drøfte din situation med.

LAP's frivillige bisiddere har selv på den ene eller anden måde haft berøring med det psykiatriske behandlingssystem.

Det er uden udgifter for dig at benytte en bisidder fra LAP.

Sådan får du kontakt til en bisidder fra LAP's bisidderkorps:

- Henvend dig til LAP's sekretariat i Odense på tlf.: 6619 4511 eller pr. e-mail: lap@lap.dk
- Oplys navn og tlf. nummer og giv en kort beskrivelse af til hvad, hvor og hvornår du har brug for en bisidder.
- LAP vil hurtigst muligt forsøge at finde en ledig bisidder, der kan og vil påtage sig opgaven.
- Henvend dig gerne i god tid, så vi har mulighed for, at give dig den bedste service.
- Bisidderen kontakter dig, og I aftaler nærmere om, hvordan I vil forberede jer på det eller de møder, hvor du ønsker bisidderens medvirken. Om muligt ved at mødes eller evt. pr. tlf.

Store Glasvej 49, 5000 Odense C

POST

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

**LANDSFORENINGEN AF NUVÆRENDE OG
TIDLIGERE PSYKIATRIBRUGERE**

+++ 15714 +++

7993 Sydjylland-Fyn USF B

OPRÅB TIL VENNERNE

AF: BIRTHE LISBERG
MELODI: FINN NIELSEN

”Vi bor i et land, som har plads til enhver, dog hvem er enhver jeg spørger, for mange er der, som afviger her fra normen og som sørger.

Her tænker vi på hjemløse, på børn som har været udsat for incest og mishandling, på alkoholikere, på narkomaner, på dem der er udsat for diskrimination og mange, mange flere. Vi må stå sammen.

Fysisk og psykisk syge er en meget udsat gruppe mennesker, f.eks. sker 80 % af alle selvmord blandt psykisk syge, og behandlingen med psykofarmaka er med til at give en død, som kaldes ”af normale årsager”.

Der savnes forskning i uhyggelig grad, for at bivirkningerne kan reduceres. Vi beder alle medier om at gøre opmærksom på vores situation og gøre befolkningen klart, at det koster mange penge at hjælpe os

NYE RETTIGHEDER FOR BORGERE MED PSYKISK SYGDOM FRA 1. SEPTEMBER 2014

AF: DANSKE REGIONER

Borgere med psykisk sygdom får nye rettigheder til hurtig udredning og behandling d. 1. september 2014. Det skal sikre et godt og hurtigt forløb. De nye rettigheder kommer til at gælde for alle – børn, unge og voksne. Borgere med et akut opstået behov for behandling på et sygehus har - som i dag - ret til udredning og behandling med det samme.

RET TIL HURTIG UDREDNING

Fra 1. september 2014 får borgere, hvor der er mistanke om alvorlig psykisk sygdom, ret til at blive undersøgt og udredt inden for 60 dage på sygehuset. Man skal være henvist fra den praktiserende læge, speciallæge eller Pædagogisk Psykologisk Rådgivning.

Det sygehus, der får henvisningen, vurderer, om der er behov for mere udredning udover det, som fx den praktiserende læge har foretaget, eller om henvisningen er så klar, at behandlingen kan gå i gang.

Nogle gange er det ikke muligt, at afklare hvad problemet er inden for 60 dage, og så får man en plan for den videre udredning. Det vil i nogle tilfælde være en plan med flere tider til undersøgelser. Andre gange vil det være en plan med oplysning om tid og sted for næste besøg.

Der vil være tilfælde, hvor regionen ikke selv kan foretage udredningen på sine sygehuse inden for 60 dage. I de tilfælde skal sygehuset tilbyde, at man kan blive udredt på et andet sygehus eller en anden klinik. Det kan også være på en privat klinik, som regionen eller regionerne har aftale med.

Man har som hidtil ret til frit sygehusvalg efter de nuværende regler. Hvis man selv vælger et sygehus, der har lang ventetid, og hvis man ikke ønsker at blive henvist til et andet sygehus, kan det betyde, at man ikke vil blive udredt inden for 60 dage.

Et år efter – fra 1. september 2015 skærpes rettighederne, så man får ret til at blive undersøgt og udredt på sygehuset inden for 30 dage.

RET TIL BEHANDLING

Når sygehuset har fundet ud af, hvilken behandling man skal have, så skal behandlingen altså begynde inden for 60 dage. Hvis lægen mener, at der er tale om så alvorlig sygdom, at det ikke kan vente, så skal behandlingen sættes i gang inden for 30 dage.

Hvis regionens sygehuse ikke kan begynde behandlingen inden for tidsfristen, og regionen ikke kan tilbyde behandling i en anden region eller hos en privat klinik regionen har aftale med, så har man ret til udvidet frit sygehusvalg. Det vil sige, at man kan vælge at blive behandlet på en privat klinik som regionerne i fællesskab har aftale med.

De nuværende regler om frit sygehusvalg gælder også her. Hvis man selv vælger et sygehus med lang ventetid, og ikke tager imod regionens tilbud om behandling hurtigere et andet sted, kan det betyde, at man ikke vil blive behandlet inden for 60 dage.

DANSKE
REGIONER

LISTE OVER KOLLEKTIVE MEDLEMMER I LAP

Aktivhuset Freya	2670 Greve	Mandagsklubben i Vejby Vest	8240 Risskov
CSD Aktivitetshuset	5000 Odense C	Muhabet	1800 Frederiksberg
Banehuset	4450 Jyderup	Multihuset Isefjord	4300 Holbæk
Blåkærgård	8800 Viborg	Netværkscaféen	7700 Thisted
Botilbudet Skovsbovej	5700 Svendborg	Netværkstedet Thorvaldsen	1871 Frederiksberg C
Brugerrådet f/Social Psyk. Jammerbugt Kommune	9440 Åbybro	Nordfyns Psykiatricenter	5471 Sønderso
BUPS – Brugerudviklingsprojekt for Psykisk syge & Sårbare	2820 Gentofte	Nørremarken	8800 Viborg
Café Aroma	5700 Svendborg	Outsideren	2200 København N
Café Utopia	7500 Holstebro	PH - Aktiv	8600 Silkeborg
NABO-Center Amager	2300 København S	Regnbuehuset	2630 Taastrup
Center Nørrebro	2200 København N	Sind klubben i Hillerød	3400 Hillerød
Dag- og Botilbudene i Hinge	8620 Kjellerup	Skejbyhave	8200 Århus N
Den Blå Café	7430 Ikast	Skiftesporet	7400 Herning
Den Grønne Gren	8900 Randers C	Socialpsykiatrien i Ballerup	2740 Skovlunde
Den Gule Dør	4600 Koge	Socialpsykiatrien, Botilbud	4640 Fakse
Det Gule Hus / Askovgaarden	2200 København N	Socialpsykiatrisk Center	4330 Hvalso
Det Hvide Hus	2820 Gentofte	Socialpsykiatrisk Center Rosengaarden	6900 Skjern
Flydedokken	7000 Fredericia	Stoppestedet	5000 Odense C
Forvandlingsværkstedet	2650 Hvidovre	Stottecentret	6960 Hvide Sande
Fountain House, København	2100 København Ø	Stottecentret	6950 Ringkøbing
Gallohuset	8000 Århus C	Stottecentret	6900 Skjern
Haslekollegiet	8210 Århus V	Stottecentret	6920 Videbæk
Huset i Overgade	9800 Hjørring	Sundbygård	2300 København S
"IFK 98" – Kamperne	2200 København N	Solvagergård	4293 Dianalund
Lyspunktet	4500 Nykøbing Sj	Varestedet Perronen	4800 Nykøbing F
Mamma Mia	2400 København NV	Varestedet Promenadehuset	8700 Horsens

CAN WE RESTART SUMMER?

Sommeren er endnu en gang forbi

KÆRLIGST MICHAEL KROG

Jeg var til en glimrende jazzkoncert med en af de ypperste danske jazzsangerinder. Det eneste men var, at koncerten blev lanceret som 'afsked med sommeren'. Jeg protesterede spagfærdigt, men bestemt og argumenterede med, at det var et skår i musikglæden, og at man umuligt kunne tage afsked med sommeren, når jeg knap nok havde begyndt at leve i den. Man skal altid huske at sige fra, når man bliver gået for nær og verden bliver for speget. Selvom jeg godt er klar over at livets polse er speget. Modebranchen har fattet mit budskab. Jeg så forleden i et stormagasin en moderigtig bluse med ordene: Can we restart summer?

Jeg må erkende at solen skinner mindre. Den har godt nok – vist nok – skinnen mere, end den plejer, i den nys forgangne ferieperiode. Det skyldes måske ikke så meget, at Gud mildner luften for de klippede får, men nærmere det nok så omtalte CO₂-udslip og klimaforandringerne. I en gammel dansk klassiker fra Giro 413's storhedstid, synges der, at 'hver gang du smiler lidt til mig, så blir der solskin på min vej'. Jeg kan ikke garantere nye varmere korder, men er det ikke værd at forsøge?

På mit visitkort husker jeg mig selv på ordene fra Victor Borge: Smilet er den korteste vej mellem mennesker. Det er vist også god ansigtsgymnastik, så hvis man ikke orker fitnesscentret hver dag, kan man i det mindste forsøge sig med et eller flere smil. I denne her forbindelse er det endda positivt, at det smitter. En

afgrundene til, at jeg måske ikke har nydt og oplevet sommeren i fulde drag, er at min far døde midt i den. Han var gammel og træt, men derfor er det alligevel en grænseoverskridende og følelsesmæssigt smertelig tung afslutning. Til hans bisættelse mindedes jeg ham og de mange smil, vi havde haft sammen. Far var bestemt ikke nogen stor grinebider, men dog til tider en glad mand og far, som smilede af sin søns skrivelser og historier. Vi havde også Storm P. sammen. Jeg fik hans bøger med underfundige historier, mens jeg gik i en af de første klasser, før jeg rigtigt kunne læse. Jeg husker en episode, hvor Storm står sammen med en ven på Frederiksberg Allé og ser et begravelsesoptog defilere forbi. Vennen spørger om, hvem der mon er død? – Storm P. svarer eftertænksomt: Jeg tror at det er ham i den forreste vogn. Min fars bisættelse blev afsluttet med Palle Mikkelborgs smukke og rørende udgave af Chaplins 'Smile'. Trompetens indfølelse og vemodige tone blandede sig med den udtalte tekst om at 'smil selvom hjertet brister. Solen varmer mindre, og det trækker op til mere end efterår – ligefrem Kong Vinter. Jeg har endda mod al sund fornuft allerede set julepynt, og i min lokale musikforretning blev der i min nærværelse efterspurgt julemusik af en yngre kunde. Ungdommen er stadig ikke, hvad den har været. Samtidig med at man kan ane sommerens afslutning, begynder for alvor også den politiske sæson. Agurketiden er forbi – altså den tid, hvor man forfølte, alle holdt ferie, og der derfor ikke var store nyheder, og

KOMMUNALE GRUNDFORENINGER

LAP MIDTVEST:

v/Lone Toustrup, toustrup67@hotmail.com

LAP ÅRHUS:

Skovagervej 2, 8240 Risskov, jp@antv.dk,
www.psykiatribrunder.dk
Lise Jul, Telefon: 2014 2422
Tom Jul Pedersen, Telefon: 2988 4532
Bjarne Thykjær Poulsen, Telefon: 2578 6598

LAP SILKEBORG:

Kontakt til netværksgruppe:
Inge Wistoft Vestergaard,
Telefon. 4043 3287, ewistoft@hotmail.com

LAP VIBORG OG SKIVE KOMMUNER:

Formand: Ingelise Jacobsen, Telefon 8667 3022/
2329 1532, i.jacobsen1951@gmail.com
Kasserer: Leif Andreasen, tlf. 6080 2023
Sekretær: Torben Grønback Nielsen, tlf. 9757 2479

LAP RANDERS:

v/Michael Sten Enevoldsen
Telefon 4217 9281, micene65@gmail.com

LAP HORSSENS KOMMUNE:

v/Jørgen Gade, Nørregade 52, 3. th. 8700 Horsens,
Telefon: 5052 4553

LAP NORDSJÆLLAND:

v/Steen Moestrup, Langbjerg Park 57, 3400 Hillerød
Telefon: 2822 2765, steen@lap.dk

LAP ROSKILDE OG OMEGN:

v/Niels Laursen, Grønnegården 572 B, 2670 Greve
Telefon: 4390 5268, nielsoglaursen@youmail.dk
LAP Roskilde har træffetid anden torsdag,
hver måned kl. 14.00-16.00 hos PsykInfo,
Kornerups Vænge 9, st. tv., 4000 Roskilde
Kig ind, vi byder på gratis kaffe/te/kakao og
frugt eller et stykke kage. Du er altid velkommen!

LAP VESTSJÆLLAND:

v/Valentina Trantel Djurhuus-Andersen
Søndermarksvej 20, st.th., 4293 Dianalund
Telefon: 2255 1046, v.djurhuus@gmail.com

LAP HOLBÆK:

v/Bruno Madsen
Telefon: 4053 6067, madsen76bruno@gmail.com

LAP KØGE OG OMEGN:

v/Mikhael Saxtorph,
Telefon: 6062 2844, sax@lap.dk

LAP NÆSTVED OG OMEGN:

v/Hanne Wiingaard, Suså Landevej 37, 4160 Herlufmagle
Telefon: 2163 7314, wiingaard@pc.dk

LAP KØBENHAVN/FREDERIKSBERG:

Vesterbrogade 103, 1., 1620 København V.
v/ formand Cornelius Christiansen
Telefon: 6143 6321, lap@lap-kbh.dk
træffes onsdage mellem kl. 12-14

LAP HOVEDSTADEN NORD-VEST:

v/Rigmor Sofia Sommer, Marklodden 37, 2760 Måløv
Telefon: 44 66 20 28, ridde@webspeed.dk

LAP KØBENHAVNS OMEGN:

v/Lars Arredondo, Dalstrøget 104, st., 2870 Dyssegård
Telefon: 3956 4802, larsa@tdcadsl.dk

LAP GULDBORGSUND OG LOLLAND:

v/Mette Bramsdal,
Telefon: 4246 7078, met-brams@live.dk
www.123hjemmeside.dk\LAPguldborgsund

KONTAKTPERSON I SVENDBORG KOMMUNE:

Ulla Pedersen, Støberbakken 8, 1.tv., 5700 Svendborg
Telefon: 6220 1509

REGIONALE GRUNDFORENINGER

LAP NORDJYLLAND:

v/ Henriette Steffensen
Carl Rothes Vej 138, 9210 Aalborg SØ.
Telefon: 4031 6525, henriettes_postkasse@hotmail.com

LAP MIDTJYLLAND:

v/Tom Jul Pedersen
Telefon: 2988 4532, tomjulp@gmail.com

LAP SYDDANMARK

v/ Herluf Dalhof, Søren Krogsvej 8 F, 6091 Bjert,
Telefon: 75 57 72 49, h.dalhof@hotmail.com

LAP REGION SJÆLLAND:

Midlertidig kontakt:
Alicia Johansen, alicia.j@webspeed.dk
Hanne Wiingaard, wiingaard@pc.dk

LAP REGION HOVEDSTADEN:

v/Gert Zøllner,
Birkevænget 59, 3600 Frederikssund, Telefon: 2325 9991 og
Bo Steen Jensen
Telefon: 3969 3388 / 2578 3388, zentao@oncable.dk

man i stedet måtte ty til at skrive om agurkernes størrelse og høst. På en måde er agurketiden et overstøet begreb fra en anden tid – for på den ene side varer den nu hele året, fordi medierne bestandigt fyldes med ligegyldige og latterlige nyheder. På den anden side er agurketiden så lille – måske højt et par dage – hvor der ikke tales politik eller sendes politiske folere og balloner op. Samtidigt har krige og katastrofer desværre ikke en fast og inddæmmende ferieperiode.

I en mindre overgangsperiode fra små til større nyheder har der været diskussion om kongehuset. Prins Joakim vil ikke længere være bonde og søger andre græsgrange med udsigt over Øresund. Især hans ekshustru Alexandra har været i medierne med særligt blik på hendes apanage. Hun får nu en lønforhøjelse på størrelse med en SOSU-assistent, med noget over 16.000 mere om måneden. Resten af Kongefamilien får nogle flere millioner. Som trost for andre på mere beskedne og begrænsede overførselsindkomster, hvis stigning der nu endda også er sat en ekstra begrænsning på, beroliger finansminister Bjarne Corydon: Det er kun sket på grund af en fejl. Finansministeren bliver af venner og uvenner kaldt Don Corydon, efter en siciliansk mafiafamilie, på grund af sin politik og måde at udføre den på. Fraregeringsgemakkerne kom en anden nyhed: Den magtfulde økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager – af nogen kaldet dronning Margrethe den tredje – ville ikke kun have magt i Danmark. Nu gik hun efter resten af Europa. Man har motivtøket om der skulle være andre grunde til at blive kommissær i Europa. Men som Deadlineværtten Niels Krause-Kjær skriver på sin Facebook-profil: Man skal ikke undervurdere glæden ved at forlade dansk politik.

For hun blev så magtfuld, er det mindre kendt, at hun var Det Radikale Venstres psykiatriordfører. Jeg har selv i Huset i Magstræde oplevet at være ordstyrer og dæmpe en stridslysten debat mellem Margrethe Vestager og Karl Bach, nu udviklingskonsulent i LAP. Den ene syntes vist, at den anden ikke flyttede sig og gentog sig selv, mens den anden til gengæld ikke mente, at den første havde hørt efter. Den danske stats indtægter og udgifter står alle sammen i den sæsonaktuelle bog: Finansloven. Årets oplagte julegaveidé!

I sidste udgave af LAP-Medlemsbladet skrev jeg om Regeringens udspil om flere penge på psykiatrimrådet, hvoraf flere dels er 'gamle' penge og for længst afsat til bygningsforbedringer osv. Dels er det de sociale udsattes egne penge fra Satspuljen, som består af, hvad overførselsindkomsterne skulle været steget med i forhold til pris- og lønudviklingen. Jævnfør Storm P.'s billede af den velnærede mand, som sidder ved det veldækkede bord og fodrer sin sultne hund med sin egen hale. Pengene i psykiatriudspillet skulle angiveligt hale ind på det store forsring og den skævvridning, som det somatiske – det vil sige 'almindelige' sundhedsvæsen, længe har haft. Nu skulle psykiatrien endelig ligestilles med de fysiske sygdomme. Forbedringer på psykiatrien skal dog forsats hovedsageligt betales af satspuljemidler, hvorimod alle andre områder fortsat skal finansieres gennem finansloven. Finanslovudkastet haler da heller ikke ind på det lange opbyggede forsring. Psykiatrien får samlet set 2.2 milliarder, mens det somatiske sundhedsvæsen får mere end det dobbelte godt 5 milliarder. På trods af at psykiatrien bliver stedmoderligt behandlet, bliver psykiatrimrådet behandlet mere og mere i medierne.

Danmarks Radios P1 har lige haft en dokumentationsudsendelse om psykiatribrugeres manglende adgang

eller rettere ret til forsikring. Det viser sig, at det stadig kan være svært for en borger med en psykisk sygdom at få en forsikring. En undersøgelse viser, at hver femte psykiatribrunder har haft svært ved eller slet ikke har kunnet forsikre sig og sin familie. Også selvom det var flere år siden, personen havde været syg, nu var raskmeldt og ikke længere tog medicin. Danmark har ikke som Norge en generel lovgivning mod diskriminering mod handicap eller handicappede. Lovgivningen er imod for eksempel forskelsbehandling på grund af køn, race og af psykisk syge på arbejdsmarkedet. Derimod har FN vedtaget en handicapkonvention, som forsikringsselskaberne har skrevet under på, som kræver ligestilling – også på forsikringsområdet. En repræsentant fra Forsikringsbranchen mente ikke, at der var noget større problem! Hun begrundede det blandt andet i, at de havde spurgt forsikringsselskaberne, om der var problemer. Det mente forsikringsselskaberne heldigvis ikke! På trods af at vore kollegaer i Sind og Bedre Psykiatri fastslog, at der var store problemer. Det er dog mundet ud i, at selveste Finanstilsynet er i færd med en større undersøgelse for at kortlægge, hvor stort problem det er.

Derfor skal der her på falderebet – lyde en opfordring til at kontakte Finanstilsynet, hvis du har haft problemer eller er blevet afvist, når du ønskede en eller anden form for forsikring. Lidt bittert må jeg erkende, at vi er inde i en periode – forhåbentlig tidslømmen – hvor: Tal virker stærkere end ord. Penge vægter højere end retfærd.

Økonomiske bundlinjer højere end menneskelig livskvalitet. En hjemløs ligger bag en 7-Eleven forretning. Medarbejderne ringer efter hjælp fra politiet. Politiet vil ikke komme, fordi de tror, at det blot er en hjemløs, som skal sove branderten ud. Manden dør. Man finder ud af, at manden i virkeligheden ikke er hjemløs. Eller en mellemøstlig udseende mand ser mistænkelig ud i et S-tog. En kvinde ringer til politiet. Politiet afspærre det meste af København og sætter S-togs- og anden trafik ud af kraft. TV2 News sender 'Breaking News'. Nørreport Station bliver afspærret og er snart fyldt med politi med maskinpistoler. Efterlysninger og overvågningsfotos sendes ud. Manden, som det drejer sig om, har skræmt gemt sig på et handicapt toilet for ikke at blive skudt. Det viser sig, at manden var på vej til eksamen. Han var nervøs, tabte sin printer på gulvet og læste i en bog om terror. Man kan naturligvis sige: bedre at politiet rykker ud en gang for meget end en gang for lidt. Men er vi ikke lidt for meget på vagt over for mennesker, som ser anderledes ud? Som opfører sig måske nervøst og anderledes. Som måske har sociale eller psykiske problemer. Som vi for var mere imødekomende overfor og som vi måske endda hjalp?

Vi taler også om, at børn, som er anderledes og som for skulle have særundervisning og specialklasse, nu skal ind i klasseværelserne for at integreres. Men man sætter ikke resurserne af til det eller venter på at lærerne bliver uddannede til det og er parate. Så i stedet for inkludering sker det modsatte.

Så sker det måske, som H. C. Andersen skrev:

Han er aparte. Han skal kanofles.

Det kan vi ikke være bekendt.

Det er ikke noget at smile af.

Kys det nu, det satans liv, grib det, fang det før det er forbi.

Hav det nu godt og pas rigtig godt på jer selv!